ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ - 200-річчя НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА 100-річчя АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ —БУДУЙМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA



УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 139. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 23-го ЛИПНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, JULY 23, 1976 No. 139. VOL. LXXXIII

ПРОГРАМА ОФІЦІЙНОЇ УЧАСТИ УКЦЕРКВИ В ЕВХАРИСТІЙНОМУ КОНҐРЕСІ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія. — Український Евхаристійний Комітет Філядельфійської Митрополії, що його очолює Владика Василь Лостен, Апостольський Адміністратор Філядельфійської Архиєпархії, подає до відома програму офіційної участи Української Католицької Церкви в 41-му Міжнародному Евхаристійному Конґресі, який відбудеться тут в тижні від 1-го до 8-го серпня 1976:

Неділя, 1-го серпня: Відкриття Конґресу, Процесія

12-та година по полудні: Торжественна Процесія від Індепендент Мол (між вулицями 5-ою і 6-ою, а Маркет і Арч) до Лоґан Сиркел. На чолі процесійного походу після федеральних і стейтових відпоручників, відділів війська, поліції, оркестри тощо, підуть „почесні стійки" (анор ґардс) 26-ох різних національностей по 20 осіб, кожна в народній ноші зі своїм національним прапором. Українській „почесній стійці" зарезервоване окреме місце. Відтак ітимуть маси вірних, поділені після гасел Конґресу на 9 груп. Вірні Української Католицької Церкви братимуть участь, як окрема організована група. Порядкову службу для наших вірних сповняють члени Б-ва І-ої Української Дивізії Української Національної Армії під проводом інж. Івана Скіри. Збірка для української групи на 3-ій вулиці між вулицями Райс і Вайн до години 6-ої по полудні. В цій процесії не дозволено нести ані церковних хоругов, ані прапорів, ані транспарентів. Кожна група може мати тільки прямокутне полотно („баннер") з офіційною відзнакою Міжнародного Евхаристійного Конґресу та написом парафії чи організації. Полотно це (баннер) можна нести, держачи його в руках на переді даної групи. Проєкт таких (баннер) замовляти у канцелярії нашого Комітету. На місці збірки можна купити свічку за 25 центів, потрібну в часі Евхаристійнаї Процесії.

Автобуси, які привезуть людей на місце збірки, переїдуть вулицею Арч — Парквей до Арт Музею, де запаркують на визначених місцях (побіч Арт Музею). По закінченні Евхаристійної Процесії учасники процесій (паломники) віднайдуть свої автобуси на вулицях побіч Арт Музею.

8-ма година вечора. Евхаристійна Процесія зі свічками від катедри свв. Апостолів Петра і Павла до „Арт Мюзею". Це одне з найбільших торжеств дня — публічна прослава Пресвятої Евхаристії. Евхаристійна Процесія є продовженням Торжественної Процесії, що почнеться, як вище сказано, побіч Індепендент Мол.

Понеділок, 2-го серпня: День родини — посту й покути в намірені голодуючих людей у світі.

В цьому дні від год. 8-ої до 10-ої рано: Сповідь.

10-та година перед полуднем — Архиєрейська Божественна Літургія. Адорація перед Найсвятішими Тайнами після Божественної Літургії аж до вечора. Участь поодиноких груп буде змінятися кожної години за усталеною програмою. Ціль: вияв нашої набожности до Пресвятої Евхаристії й перепросьба за провини.

8-ма година вечора: Божественна Літургія, закінчення Адорації. Всі ці торжества будуть відслужені в українському католицькому митрополичому соборі Непорочного Зачаття Пречисвої Діви Марії, при 830 Норт Френклін вулиці..

Вівторок, 3-го серпня: День турботи про страждаючих людей.

Старші віком, немічні, самотні, переслідувані, Божественні Літургії будуть відслужені в тому намірені.

8-ма до 10 год. рано: Сповідь у митрополичому соборі.

10 год. рано Архиєрейська Божественна Літургія в митрополичому соборі Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії.

2-га по полудні: Наукова конференція про Українську Католицьку Церкву в рр.

(Закінчення на стор. 6-ій)

У Філядельфії відбудеться З'їзд-Зустріч закарпатських українців

Філядельфія (М. В.). — В субову, 7-го серпня 1976, Відділ Карпатського Союзу у Філядельфії, з повірення Головної Управи в Ню Йорку, під час 41 Міжнародного Евхаристійного Конґресу влаштовує З'їзд - Зустріч закарпатських українців (Русинів) від 11-ої години в приміщеннях Українського Горожанського Клюбу при 847 Н. Френклін вулиці коло Митрополичого Собору. Господарем З'їзду є Відділ Карпатського Союзу в Філядельфії, що його очолює ред. Микола Байда, а членами Управи є о. протопресвітер Степан Біляк, інж. Гаврило Гордієнко, Василь Кемень, Сидір Новаківський, Степан Молнад і Андрій Товт. Головна Управа Карпатського Союзу є в Ню Йорку, а Відділи в Чікаґо, Детройті, Ню Йорку, Філядельфії, Піттсбурґу, Трентоні та новозаснований Відділ у Вашінґтоні. На З'їзд - Зустріч запрошені українці в ЗСА та взагалі у вільному світі з бувшими вояками Карпатської Січі на Карпатській Україні, включно з галичанами і наддніпрянцями, які по Першій світовій війні (1919-1939) працювали на був. Підкарпатській Русі в складі ЧСР і в Карпатській Україні, як учителі, професори та урядовці.

Завдання З'їзду: по довгому часі на еміграції відбути землячьку зустріч, згадати кол. Карпатську Україну, а сьогодні Москвою поневолене Закарпаття (Закарпатську область), вислухати доповідь та схвалити резолюції проти насильних та безправних т. зв. соборів в Ужгороді і Пряшеві, якими червона Москва зліквідувала стародавню Греко-Католицьку Церкву в Мукачівській, Пряшівській і Гайдудорозькій Епархіях.

На 41-му Міжнародному Евхаристійному Конґресі в Філядельфії між католиками різних народів будуть також давноприбулі земляки в Америці, які і далі називають себе русинами, кол. вірні Мукачівської, Пряшівської і Гайдудорозької Епархій та їх вже в Америці народжені діти і внуки, сьогодні вірні Епархій Монгалу, Пассейку і Парми під проводом своїх владик: Митрополита Степана Коціска, Єпископів Михаїла Дудика, Еміля Мигалика і Івана Вілока, які матимуть свою цілотижневу програму з Архиєрейськими Літургіями та релігійними виставками.

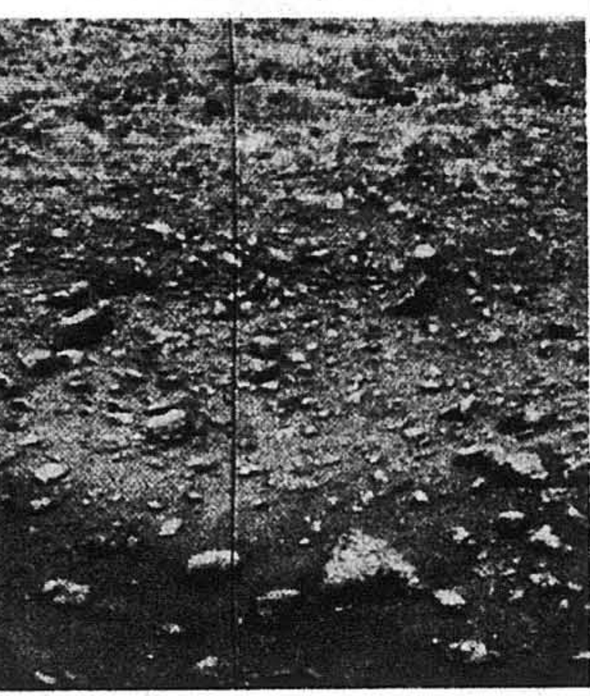
ФОТОЗНІМКИ З МАРСА І ЇХ ПЕРЕВІРКА ВКАЗУЮТЬ НА МОЖЛИВІСТЬ ЖИТТЯ НА ТІЙ ПЛЯНЕТІ

Пасадена, Каліфорнія. — Прецизно висаджений на поверхні Марса у вівторок, 20 липня, американський робот Вікінґ І, керований електронічними компюторами із Землі, продовжував в середу, 21 липня, свою першу функцію: фотографувати поверхню Марса та пересилати на Землю фотознімки, але цим разом уже кольорові. На підставі цих фотознімок, як і ряду початкових дослідів фахівці стверджують познаки можливостей розвитку органічного життя на тій плянеті. Переслані Вікінґом з Марса кольорові фотознімки виявляють, що земля тієї „червоної плянети" — як вже раніше названо Марс — є справді червонава, а небосхил ясний, що ж в опінії науковців може бути тільки наслідком таких складників, як випари води оксидації (окису), що є головними передумовами можливостей розвитку органічного життя. На це вказують також інші складники повітря. Стверджується тільки, що тиснення повітря не є досить сильне, щоб вода могла вдержатися на поверхні і тому передбачається, що вона може бути глибоко під поверхнею плянети. Науковці тепер з тим більшою цікавістю та нетерпінням очікують першої хемічної аналізи поверхні Марса, яка має початися складною апаратурою Вікінґа І в наступному тижні.

Після цих перших успіхів з Вікінґом І, науковці цього проєкту рішили висадити другий аналогічний робот, Вікінґ ІІ, в багатшому на біологічні заключення місці Марса, в його північній частині. Вікінґ ІІ, своєю будовою і апаратурою такий самий, як Вікінґ І, був висланий на Марс на випадок, якщо б його перший „двійняк", Вікінґ І, при висадці був пошкоджений чи розбитий. В такому випадку Вікінґ ІІ, який має ввійти в орбіту Марса 7-го серпня та осісти на поверхні плянети у вересні, був би висаджений в „найбільш безпечному" для висадки місці. Тепер він буде скерований до висадки на одному з найбільш „небезпечних", але рівночасно найбільш пригожих для дослідів місці.

Аналізуючи поверхню Марса на підставі пересланих апаратурою Вікінґа І фотознімок, науковці прийшли до висновку, що така поверхня могла оформитись під впливом води і вітру та інших складників, подібних до тих, що існують на Землі. В цьому відношенні поверхня Марса дуже різниться від поверхні Місяця, яка є сіра та не має кольору. Також ясність небосхилу з поверхні Марса вказує на існування біологічних первнів. Небо з Місяця є темне, подібно, як і з висоти 100,000 стіп понад Землею, де вже не діють атмосферичні первні.

В найближчих днях Вікінґ І пересилатиме на Землю дальші фотознімки. Науковці кажуть: „Чим більше ми дивимось на Марс, тим він цікавіший".



Чорно-біла репродукція першої кольорової фотознімки поверхні Марса.

Президент Форд назначив Дженіту Ашкрафт заступником секретаря авіяції

Вашінґтон. — У вівторок, 20-го липня, президент Джералд Форд наіменував пані Дженіту Ашкрафт заступником секретаря авіяції. Покищо вона буде завідувати персоналом і резервою військовиків повітряних сил. Ашкрафт, яка прийде на місце Дейвіда Тейлора, призначеного тепер заступником секретаря оборони, працювала раніше на вищих становищах в стейтовому уряді в Каліфорнії, а за губернаторства Роналда Ріґена, вона входила до комісії, яка займалася винагородою і підвищеннями високих стейтових урядовців.

Тиждень Поневолених Народів у Чікаґо

Чікаґо (Н. Стельмах). – Тиждень Поневолених Народів відбувся тут 11 - 18 липня. Загальна маніфестація з нагоди цього Тижня при співучасті представників 19-ох інших поневолених народів відбулася в суботу, 17-го липня, дуже величаво. Це була особлива нагода до прилюдного протесту проти колоніяльної і народовбивчої комуномосковської імперії, головного поневолювача багатьох вільних колись народів, у першу чергу українського.

Головну маніфестацію попередили Молебні відправлені в наших українських церквах о год. 10-ій рано в намірені українського народу. Опісля всі подались до центру міста на збірку, щоб гідно зарепрезентувати українську групу, котра була досить велика і добре зорганізована. Український Громадський Комітет Поневолених Народів постарався про три ридвани, які представляли; поневолену Україну, заборону вільної думки, і Українську Церкву в катакомбах. Великі транспаренти на ридванах в англійській мові пояснювали для американського глядача зміст ридванів.

ОЖОЧСУ в Чікаґо токож взяло активну участь в цій маніфестації. Членкині зорганізувано в вишитих блюзочках і чорних спідничках звертали на себе увагу. Управа ОЖОЧСУ на чолі з пані мґр Уляною Целевич приготовили плян походу в такім порядку: Організаційний прапор. За прапором портрет найвидатнішого борця Валентина Мороза в терновому вінку, прибранім маками і синьо-жовтою лентою. Спонзорований ОЖОЧСУ ридван представляв тюремний барак, обведений колючим дротом. При нім сиділи і стояли жінки у в'язничних одягах і лежали тачки та лопати. Це був барак українських жінок - політв'язнів. Транспаренти в англійській мові пояснювали американському глядачеві, що цей барак собою представляє. Публіка в голос відчитувала написи транспарентів. За ридваном 18 членкинь з повагою несли національний прапор. Решта членкинь з прапорами в руках гарно чвірками маршерували за нашим прапором.

Коли українська група зближалася до трибуни, то спікер представив нашу групу, а відтак читали привіти від мейора міста Р. Дейлі і від губернатора Вокера. Привіт від президента Форда передав д-р Мирон Куропась.

Похід нашої групи замикала колона вісім авт, на яких були транспаренти, що пояснювали жорстокість Москви супроти України і інших поневолених нею народів.

По закінченні Маніфестації відбувся бенкет, головними промовцями були: д-р М. Куропась, сенатор Куртеса і алдерман Р. Пуціяскі та інші.

14-літня румунка – героїня Олімпіяди. Американці здобувають нові перемоги

Монтреаль. — Надія Команечі, 14-літня зірка румунської екіпи, закріпила за собою звання найкращої всесторонньої атлетки в цім виді спорту, здобувши золоту медалю в четвертому дні Олімпійських Ігрищ, які відбуваються в цій метрополії східньої Канади. Вписавшись вже раніше в історію Олімпійських Ігрищ здобуттям перфектних вислідів — 10 точок, — чорноока Надія знову замаркувала два перфектні висліди на всі чотири вправи на приладдях, випережуючи совєтських змагунок Неллі Кін і Людмилу Туріщеву, які здобули срібну і бронзову медалі.

Американські плаваки продовжували свій переможний похід, здобуваючи перемоги у всіх сімох дотеперішніх конкуренціях. Мет Воґель, Джо Боттон і Ґері Голл здобули три перші місця в конкуренції 100 метрів метеликом, а чвірка плаваків, Майк Брунер, Брус Ферніс, Джон Нейбер і Джін Монтґомері закріпили за Америкою золоту медалю в ґінцях на 800 метрів довільним стилем, встановляючи новий світовий рекорд, 7 хв. 23.22 сек.

Дотеперішню домінацію плавачок із Східньої Німеччини перервали змагунки Совєтського Союзу, здобуваючи золоту, срібну і бронзову медалі в конкуренції 200 метрів грудним стилем. Переможцями вийшли Марина Кошевая, встановивши світовий рекорд 2 хв. 34.99 сек, Марина Юрченія і Любов Русанова. Східньо - німецькі плавачки, Ульріке Ріхтер і Біргіт Трайбер здобули золоту і срібну медалі на віддаль 100 мет. горілиць.

В стрілянні з малої рушниці, капітан американської армії Ленні Бешан з Бедфорду в Тексасі здобув 1,162 точок на можливих 1,200, а з тим і золоту медалю для своєї країни. Таку ж кількість точок Марґарета Мурдок з Тоніки в Кензасі здобула, але рішенням суддів їй припала срібна медалю. Вона стала першою жінкою в історії Олімпійських Ігрищ, яка здобула медалю в стрілянні.

Італія здобула свою першу золоту медалю, коли Фабіо Даль Зотто виграв перше місце у фехтуванні, випереджуючи Олександра Романкова (СССР) і Бернарда Тальварда (Франція).

Американська кошівкова дружина, здобуваючи 61 точку в другій половині змагання, перемогла дружину Югославії вислідом 112-93 і закваліфікувалась до півфіналів.

Цієї неділі розпочинається Спортова Школа на Оселі СУМА

Елленвілл, Н.Й. — Вже цієї неділі, 25-го липня ц.р., тут на оселі Спілки Української Молоді Америки розпічнеться спортовий табір-школа, яка триватиме повних 3 тижні і до якої зголосилося досі біля 150 юнаків і юначок від 9 до 18-го року життя. Вони під проводом досвідчених інструкторів і їхніх помічників вправлятимуться у таких родах спорту, як копаний м'яч, відбиванка, легкоатлетика, руханка, плавання, як також матимуть змогу прослухати теоретичні лекції з ділянки спорту та оглянути багато фільмів з Олімпіяд і спортових змагань українських команд в Канаді і ЗСА. В програмі заплановані також зустрічі-змагання з юнацтвом сусідніх таборів та прогулянки. Головними інструкторами на таборі цього року будуть: С. Касіяненко, Б. Гайдучок, М. Скірка, М. Кілярська та інші. Цілістю табору-школи керуватиме керівник спортової референтури при Головній Управі СУМА і великий прихильник спорту Ярослав Петрик.

Ґаллуп дає перевагу демократичному кандидатові

Вашінґтон. — Відомий дослідний Інститут Ґаллупа перевів недавно першу анкету, щоб встановити шанси демократичного кандидата на през. ЗСА Джіммі Картера у листопадових виборах, з передумовою, що республіканським кандидатом буде теперішній президент Джералд Форд. Анкета ствердила, що 53 відсотки запитаних американців голосували б за Джіммі Картера, а 36 відсотки за Форда. Якщо б однак республіканським кандидатом був Роналд Ріґен, то за Картером голосувало б 64, а за Ріґеном 28 відсотків.

В ІРЛЯНДІЇ ЗАГИНУВ В АТЕНТАТІ АМБАСАДОР ВЕЛИКОБРИТАНІЇ

Дублін, Ірляндія. — На британського амбасадора до Ірляндії, Крістофера Т. Е. Едварда-Біґґса, був виконаний атентат на передмісті Дубліну. На шляху, яким їхало авто амбасадора, терористи вмонтували великої сили розривну бомбу, яка розірвавшись, вбила амбасадора і його 26-літню секретарку Джудіт Кук, цілковито знищила автомобіль і вирила глибоку на 10 стіп яму на місці експльозії. Інші особи, які знаходились в автомобілі, включно із шофером амбасадора, були тяжко поранені. Прем'єр-міністер Ірляндії Ліам Косґрейв, який негайно після вбивства амбасадора скликав нагле засідання кабінету, заявив, що це жорстоке вбиство вкриває соромом ввесь ірляндський народ. В Лондоні прем'єр-міністер Джеймс Галлаґан заявив, що вбивники британського амбасадора Едварда-Біґґса є ворогами не тільки англійського, але також ірляндського народу і вони мусять бути покарані. Ірляндський кабінет опублікував опісля повідомлення, що він визначив 20.000 фунтів нагороди для тієї особи чи осіб, які допоможуть відкрити вбивників. Згідно з оцінкою поліції, підкладена бомба мусіла мати 50 до 100 фунтів вибухового матеріялу. Вбивники мусіли слідити з віддалі найбільше 200 футів від місця вибуху, бо поліція знайшла сполучні дроти, які тягнулися від місця вибуху до зарослого густою травою поля.



Амбасадор Едвард-Біґґс

Мати Володимира Буковського не має вісток від сина вісім місяців

Ню Йорк. — Під час демонстрації в користь совєтського дисидента, в'язня Владімірської тюрми, В. Буковського, яка відбулася заходами Комітету захисту прав людини під будинком ОН в Ню Йорку 10-го липня при участі Павла Літвінова, члена редколегії „Хроніка Пресс", і представниці організації „Амнесті Інтернешинел" Людмили О'Коннел, ця остання поінформувала про Буковського, що: „Вчора вранці (тобто 9-го липня) о 7-ій годині ранку Ніна Іванівна Буковська (мати Володимира) подзвонила мені з Москви. Вона повідомила, що за останні вісім місяців вона не дістала від сина ні одного листа. Всі її телеграми, листи, прохання лишаються без відповіді". Комітет турбується його здоров'ям, бо цей, політв'язень, один з найбільш активних учасників боротьби за права людини в Совєтському Союзі, перебуває в цей час в нелюдських умовах Владімірської тюрми і веде голодівку. За словами Павла Літвінова, Буковський „був перший, хто по-справжньому звернув увагу світової громадськости на те, що в Совєтському Союзі людей саджають до психіятричних лікарень-тюрем за їх переконання".

Буковського засуджено в 1972 році на сім років ув'язнення в тюрмі і таборі, а потім до п'яти років заслання, — подає нюйоркське „Новое Русское Слово" з 16 липня ц. р.

Про славних співаків-українців в „Большом"

Київ. — Тут якраз відбуваються „ґастролі" оперового театру з Москви, що має назву „Большой". Вітаючи приїзд цього престижевого театру до Києва, з статтями в київській газеті „Культура і життя" виступила славна співачка Євгенія Мірошниченко, а з гостей — Іван Козловський, українець - співак майже леґендарної слави скрізь по Совєтському Союзі, довголітній перший тенор „Большого", як перед тим ще театру Садовського, в якому ставив свої перші кроки на сцені цей надзвичайно талановитий полтавець. Коли співачка лише вітала приїжджих мистців, то Козловський, зворушений, як видно, Києвом і Україною, — згадує на сторінках цієї газети з 1-го липня всіх тих славних співаків - українців або співаків з України, які виконували головні ролі в „Большом" протягом довгого його існування — з царських часів до сьогодні.

До „сузір'я талантів" (так називається його стаття) він відносить таких талановитих дітей України, як: Єлисавета Білоградська і Семен Гулак - Артемовський, творець „Запорожця за Дунаєм"; Михайло Микиша, драматичний тенор і професор Консерваторії, який підготував чимало добрих співаків, крім того, що сам був „зіркою"; серед співаків 30-40 років Козловський називає П. Попова, В. Златогорова, М. Рейзена, Н. Шпіллер, С. Хромченка, Г. Неллепа, І. і Л. Маслянникових, С. Смоленську, А. Кривченю та інших, а передусім: славну Нежданову, Шаляпіна, Собінова, що почав з групи Садовського також, і очолював у рр. 1918-19 українську оперу та займав інші становища в Україні, плеяду Пєтрових, що теж були пов'язані з Україною, та інших. Про них всіх каже Козловський: „В оперній трупі, наприклад, вихідці з України постійно посідали значне місце".

500 НОВИХ МИСТЦІВ В УКРАЇНІ

Київ. П'ятсот випускників-мистців з дипломами Київської, Львівської, Одеської консерваторій, Харківського інституту мистецтв та Донецького музично-педагогічного інституту влилися в загін мистців України, — подає київська газета „Культура і життя" з 27-го червня ц. р., пишучи про те, що ліпші з них взяли участь у кількагодинному концерті-звіті в Києві, продемонструвавши „високий рівень знань і фахової підготовки". Серед цих мистців є співаки, музиканти різних інструментів, аж 150 добрих піяністів, диригенти; багато з них здобули перші місця на різних конкурсах.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issue combined) by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303. Application to change frequency to "Daily except Mondays and holidays" pending at Jersey City New Jersey.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Фантазія стає дійсністю

Досі плянета Марс була предметом найсміливіших фантазій письменників. Від фантастично-дійсної висадки на тій плянеті американського робота Вікінг I минулого вівтірка, 20-го липня, цій же плянеті припало — можна б сказати — найбільш фантастичне потвердження людського генія. Не інакше бо, як тільки геніяльністю можна окреслити все те, що сталося із самим заплянуванням та сконструюванням і точно одинадцять місяців раніше запущенням в космос Вікінга Першого та тепер його висадкою і функціонуванням на поверхні Марса.

Фантазія справді стає дійсністю завдяки людській геніяльності. Очевидно не фантазія про маленьких і зелененьких „марсіян", але про людський контакт з тією далекою плянетою. Правда, на поверхню Марса ще не вступила людська нога, але те, що виконує сконструйований людиною робот, не поступається тому, що могла б там виконати і сама людина.

Досліди поверхні Марса роботом щойно почалися, але вони вже вчинили ту плянету на свій лад „відомою" та „доступною" для людини на Землі. Коли в 1945-му році американці скинули першу атомову бомбу на Гірошіму, тоді коментатори казали, що протягом тієї одної ночі людство пережило тисячу років. Сьогодні, після висадки Вікінга на Марсі, можна б не менш оправдано це повторити. Людський геній поступає вже не стомилевими, але мільйоново милевими кроками, бо й на понад дві сотні мільйонів миль віддалений Марс від Землі. Фантазія справді стає дійсністю.

Обставина, що американці ведуть в цьому перед, не є припадком, але цілком логічним і закономірним результатом тієї волі, яку цей нарід 200 років тому революцією здобув і конституцією встановив.

„Вирівнюватимуть" мови

Ще здається так недавно, бо заледве два роки тому, деякі совєтські газети і журнали в Україні писали чимало про вільний розвиток української мови та „розквіт" української культури, повторюючи фразу, що російську мову вивчають тільки на „добровільній" базі, а в школах викладають її тільки за „згодою" батьків, хоч це, мовляв, і не маловажна справа, бо російська мова є „мовою конечности і всесоюзною мовою загального порозуміння". Останньо цю тезу заступила думка про „конечність" вивчення кожним громадянином СССР російської мови, яка допоможе населенню Совєтського Союзу скоріше об'єднатися в „один совєтський народ". Починаючи від XXV з'їзду КПСС, і такого ж з'їзду Компартії в Україні, всі раптом заговорили на „общепонятном язике", включно із теперішнім намісником України, Володимиром Щербицьким, та іншими верховодами і вислужниками Москви. Тепер „вирівнювати мови" рекомендує також совєтське Статистичне Управління, яке, готовлячись до чергового перепису населення СССР, відбуває консультативні наради з науковцями-спеціялістами, щоб устійнити певні справи і вияснити нерівність демографічного розвитку в Совєтському Союзі. На одній з таких нарад, яка відбулася в Академії Наук СССР, відмічувалось, що причиною слабої міграції є мовні бар'єри і правильною рецептою для цього мусить бути обов'язкове вивчення російської мови в національних школах республік. Інакше кажучи, мусить наступити „вирівнювання мов", бо особи чи групи осіб, які не вивчили російської мови, „мови єднання", не виявляють бажання, а то й супротивляться поселенню в інших частинах тієї колоніяльної імперії. На цій же нараді обговорено також ряд інших справ, а між ними справу депопуляції населення в центральних і західніх областях імперії та стверджено великий відплив населення із сільських місцевостей, особливо із західніх областей РСФСР, України, Латвії і Естонії. Стверджено також високий відсоток міграції населення у названих республіках. Тут треба додати, що вишуканим словом „міграція" уряд закриває насильне переселення і вивози, головно молоді, що його систематично, хоч приховано, переводиться в національних республіках.

Очевидно русифікаторське „зелене світло", яке засвічено на XXV з'їзді КПСС, використають відповідно відпоручники Москви в республіках і намагатимуться посилити не тільки русифіакцію, не тільки „вирівнюватимуть" мови, але посилюватимуть „міграцію", щоб при її допомозі завершити своє народовбивче „злиття націй".

Віднайдено статтю Лесі Українки про Гергарта Гавптмана

Київ. — „Листи поетеси, (Лесі Українки), спогади сучасників, — пише „Літературна Україна" з 9-го липня, — вказували на кілька статтей, написаних для Київського літературно-артистичного товариства та петербурзького журналу „Жизнь", які не побачили світу й вважалися втраченими". Але ось в архіві згаданої „Жизни" знайдено статтю „Міхель Крамер". — Остання драма Гергарта Гавптмана". Вона пролежала тут рівно 75 років, а тепер, в перекладі Микити Щумила, надрукована у „Всесвіті" і „збагачує наше розуміння Лесі Українки як критика, теоретика й історика літератури", — пише „Л. У." інформуючи дальше: „В цій статті Лесі Українки є цікаві помічення авторки, які стосуються не тільки цього визначного німецького письменника, але й самої Лесі: «В кожного великого письменника є певна група ідей, або навіть одна якась ідея, до якої він або періодично повертається, або ж постійно тримає її в полі зору. Часто такі ідеї втілюються в одному типі, в одній улюбленій постаті, котру письменник потім варіює без кінця, надаючи їй щоразу нову рису, або нове положення, або нове забарвлення і таким чином створюючи зовсім новий світ на старому фундаменті», — писала геніяльна поетеса, а її драми «Касандра», «Адвокат Мартіян» — промовисті докази того, що це зауваження стосувалося і її творчости.

Я. Гайвас

МІЖ РЕВОЛЮЦІЙНОЮ ГЕРОЇКОЮ І ЗЛОЧИНОМ

Як небагато проминуло часу з того дня, коли Ясір Арафат, шеф Палестинської Визвольної Організації і репрезентант всіх воюючих палестинців-арабів, виступив на пленумі Об'єднаних Націй. З того подіюму, з якого виступали великі державні мужі, найвищі світові достойники й дипломати, лунали його слова, яким хочне-хоч прислухувався цілий світ. Ще сьогодні перед очима численних стоїть його постать втиснена у фотель, на якому сиділи і Черчілл і Труман, з якого з'ясував свої думки де Голь, звідки Айзенгавер проголошував світові свою програму „миру й добробуту", а Папа Іван XXIII — післанництво любови. Це був без сумніву момент найвищого тріюмфу Арафата, очолюваної ним організації, ідеї, в чиє ім'я він висилав людей на смерть.

А сьогодні щораз більше людей здвигають раменами, зі зростаючими сумнівами дивляться на нього, на його близьких, на методи їхньої праці, на засоби, нарешті на самі цілі. Навіть серед арабських народних мас і деяких привладних кіл ці сумніви прибирають на силі і породжують різні протизаходи. Палестинський Визвольний Рух — Аль Фата, теперішня Палестинська Визвольна Організація — постав в часі великої скрути для арабів, а особливо для чолової їхньої держави, Єгипту. Коли в 1956 році Англія і Франція в тісному порозумінні з Ізраїлем напали на Єгипет, щоб привернути свій колоніяльний статус кво в Суезькому каналі, а вслід за цим і в арабському просторі взагалі, серед арабів настало велике зрушення. На хвилях цього зрушення постала Аль Фата. А десять років пізніше — 1967 р. — збройне рам'я Аль Фати, її бойова організація Аль Асіфа взяла участь в наступі трьох арабських держав на Ізраїль з Йорданії. Вислід цього воєнного почину відомий. Протягом шести днів Ізраїль здецидсвано виграв війну проти трьох арабських держав, завдав їм важких втрат, скупував їхні території, а Аль Асіфа стратила майже всі найкращі свої одиниці і людей на полі бою. Могло здаватися, що вона зметена з лиця землі.

Та в природі національновизвольних рухів є нездоланий закон відродження. І нераз не знати, перемога, чи поразка, тріюмф, чи катастрофа породжують нові підйоми і мобілізують більші, як будь-коли дотепер, людські сили. До поразки Аль Фати мало хто чув про неї, а ще менше трактували її серйозно. В поразці і після неї вона ставала щораз більше голосною, популярною, міцною. Але дорога до упадку дуже часто вистелена успіхами. Заохочені удачами Аль Фати, почали виникати нові організації і групи бойового характеру. А щоб дорівняти Палестинській Визвольній Організації, вони почали висувати щораз радикальніші гасла, а згодом братися до таких драстичних акцій, які не мали нічого спільного з визвольною боротьбою, з революційною політикою. Хоч ніяка з тих організацій не доросла до ПВО, але своєю скрайністю, псевдореволюційною демагогією їм удавалося великою мірою надавати тон цілому палестинському рухові. Все таки Аль Фата залишилася неначе надбудовою і координаційним центром, та це тільки на словах, бо всі інші організації й групи робили, що вважали доцільним, а Ясіра Арафата лаяли й лають неперебірливими словами.

Серед тих організацій особливо дві вславилися своїми актами. Одна з них, „Чорний Вересень", названа так для підкреслення свого органічного пов'язання з розгромом палестинських збройних груп у Йорданії, який стався у вересні 1970 року, властиво почала спеціялізуватися у внутрішньо-арабському терорі, розправах з арабськими, тій групі нелюбимими діячами. Мабуть апогеєм її „визвольної" діяльности було вбивство в Каїрі в часі дипломатичної поїздки на запрошення єгипетського уряду прем'єр-міністра Йорданії. Тільки араби можуть зрозуміти і пояснити цей факт, що, зловлені на місці злочину вбивники не були покарані єгипетським судом, але передані „на покарання" власним організаціям. Наївні араби могли думати, що таке поступування не відіб'ється на них самих. Але час дуже скоро показав їм, що непокарані злочини породжують дальші ще гірші.

Подібне поступування арабських урядів мало місце, коли різні бойові групи почали поривати літаки, обстрілювати мирне населення, мордувати подорожніх і зовсім непричасних до боротьби людей. То ж не диво, що це загострювало виступи різних груп, які щораз більше відзначалися своєю жорстокістю, нелюдяністю, запереченням найфундаментальніших моральних норм і міжнародних законів, ставали брутальними. Останній цього роду злочин стався 27-го червня ц. р., коли боївка „Бригади Газа Бойової Групи Че Гевари Народного Фронту Визволення Палестини", — так красномовно представив себе її командант у часі нападу, — замаскована на пасажирів французького літака, на якому було понад 250 людей у повітрі, перевели напад і спрямували літак аж до далекої Уганди. Кінець цієї акції відомий.

Та за все у світі приходиться платити. І арабам, а в першу чергу Палестинській Визвольній Організації, при-

(Закінчення на стор. 5-ій)

Володимир Мацьків

СИБІРСЬКІ ВОВКИ

Кожний з нас знає, що вовки належать до небезпечних тварин, головно коли безборонна людина знайдеться в їх оточенні. Вони небезпечніші тоді, коли вони голодні і коли їх є більше. Набагато небезпечніші сибірські вовки, бо там важче їм про поживу та й з людьми зустрічаються рідше.

Ось тут хочу навести одну цікаву подію, яку пережила моя родичка у 1942 році в Сибірі над рікою Іртишем, що вливається в ріку Об.

Зимою 1941-го року її вивезли з міста Т. у східній Галичині, молоду ще тоді жінку з двома дітьми: дівчинкою літ 11 і хлопцем 12 років, а також зі старою матір'ю її чоловіка, її тещею. Чоловік її був заарештований скоріше та запроторений десь, де загинув, бо слід по ньому пропав. Мати його, її теща там померла серед дуже важких обставин. Ця жінка враз з дітьми виїхала з Сибіру разом з польською армією, яка організувалась, і разом з деякими іншими запроторенцями і сьогодні живе в Польщі. Вона описала свої пригоди в листах і в цих спогадах згадує про пригоди з вовками:

„Було це зимою 1942 року. Я, по різних переходах та переїздах, працювала вже книговодкою в бюрі совхозу. (Попередня праця була дуже важка). Від малої дитини я носила на шиї медалик Матері Божої і з тим не скривалась.

Одного разу прийшов парторг (партійний комендант — наганяч) і припадково побачив цей медалик. Зразу почав сміятися, а дальше богохульними словами зневажати Божу Матір. Мене це дуже зворушило і я відрухово вдарила його в лице. Він конечно хотів зірвати медалик, але я, бороняючись, вхопила його зубами за руку. Це прийшло якось дивним способом, цілком без моєї волі — відрухово.

На другий день мене звільнили з праці в канцелярії та призначили до іншої, дуже важкої в колгоспі. На початок я мусіла іти згортати шувар над рікою. Місце праці було віддалене від совхозу яких 8 км. День був дуже морозний, бо температура сягала понад 30 ступенів нижче зера, а я не мала ані відповідного одягу, ані взуття і мусіла йти сама одна. Шувар був лиш частинно скошений, а в менш доступних місцях стояв, бо скосити його там було неможливо. З дуже прикрим почуттям я пішла на цю роботу та почала згортати цей шувар на купки. Це мене дуже мучило, бо місцями він був примерзлий до землі.

По деякому часі цієї праці я побачила, що з того нескошеного шувару вибігло три вовки, які, побачивши мене, почали до мене підходити. Знаючи, що з сибірськими вовками жартів нема, я обсунулась зі страху на коліна. Не маючи ніякої зброї, але і та не багато помогла б, я почала молитись. Я ще ніколи так ревно не молилась, як тоді в обличчі страшної смерти. А вовки підсувались щораз ближче і ближче. Були вже лиш пару кроків від мене, вишкіривши свої гострі зуби. А проте я вірила, що Божа Мати врятує мене. За малу хвилину прибігло ще два вовки і обступили мене з усіх сторін. Вони були так близько, що я відчувала на собі їх гарячі віддихи, але вони зупинились. Так потривало кілька хвилин, а тоді вони ,наче на чийсь наказ, відвернулись і пішли назад у шуварі.

Я кинула роботу і побігла перелякана додому, хоч знала, що мене можуть посадити за „прогул".

У тому самому часі, коли я добігала до совхозу, виїхав на коні енкаведист побачити, чи я працюю. Їхав іншою дорогою так, що мене не бачив. Цей енкаведист прибув на місце моєї праці, але назад вже не повернувся. Найдено лиш його ноги у валянках (повстяні чоботи) та обгризені кості.

Я мусіла дальше тяжко працювати: вивозити гній зі стайні, годувати коней та подібне. Це тривало два тижні, а опісля покликано мене знов на давню роботу до бюра.

По деякому часі, — може за місяць, — поїхав цей парторг, що мені стільки біди заподіяв, до конфарми (кінської фарми), що була віддалена від колгоспу около 30 км. Вернувся погризений, у пошарпаному кожусі, покаліченими кіньми. В канцелярії в приявності кількох осіб і моїй, виявив таке: „Коли я їхав до фарми, наскочило на мене 11 вовків. Одні кинулись до коней, інші на мене. Деякі були вже на санях. Подерли одежу й дещо покалічили мене. В тій хвилині я пригадав собі, що заки я став безбожником, був перед тим правовірним магометанином, то й зачав просити Аллаха про поміч. Просив я також цю Паню, що її медалики носять християни, та обіцяв, що повернуся до віри і про все всім розкажу. І це мене врятувало. Вовки відійшли і я щасливо повернувся сюди, а тепер виконую свою обіцянку".

За це його викинули з партії та посадили в тюрму.

Від цієї хвилини, — пише ця жінка, — мені вже ніхто й ніколи не робив ніяких закидів щодо медалика і я мала вже повний спокій. Про релігію взагалі почали інакше думати, хоч про це не говорили голосно. Інакше сприймали також всякі агітки, яких бувало там дуже багато."

Як з цього бачимо, у світі бувають події, які з допомогою звичайної логіки важко пояснити, хоч дехто назвав би це щасливим випадком, або збігом обставин. Але не виключено, що тут діють теж вищі сили.

Лука Луців

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

Марія Струтинська (В. Марська). ДАЛЕКЕ ЗБЛИЗЬКА. Видавнича Спілка „Тризуб". Вінніпег, Канада. 1975, ст. 247. Рисунки Степана Рожока.

Марія Струтинська, авторка повісти „Буря над Львовом" (1944) і збірки новель „Помилка доктора Варецького" (1963), в новій книжці „оглядається назад" і в першій її частині „Молодий сад" (ст. 5-100) дає чотири оповідання, в яких з гумором оповідає про свого батька, про своє дитинство та про побут родини Навроцьких в Бережанах (дівоче прізвище авторки — Навроцька). В цій частині авторка відтворює ті давні часи в Західній Україні, які вже належать до давньої історії, і які зацікавлять і старших і молодших читачів, бо одним пригадають їхню молодість, а іншим змалюють, як воно було колись. В другій частині книжки „Люди і зустрічі" (ст. 103-140) Струтинська згадує Юрія Липу, Катрю Гриневичеву, д-р Софію Окуневську - Морачевську й Леоніда Смілянського. Є тут і „Згадки про мистців у Львові" та про побут у Києві 1942 року.

Авторка належить до тих відважних людей, які під час німецько - польської війни та в часі першої большевицької окупації „провадили записки" ці записки надруковані на ст. 143-240). Це був великий риск, бо її чоловіка, редактора М. Струтинського, большевики були заарештували і знищили. Ці нотатки авторка використала в повісті „Буря над Львовом", а записки від 10-го серпня 1941 до 22 грудня 1948 надруковані в цій книжці.

Ось уривок із цих записок під датою 22-го жовтня 1942 р.

„Люди мають нову мороку: загальну лапанку. Забирають цілі поїзди, цілі трамваї, беруть з вулиці. У кого є виказка, що він на якійсь потрібній німцям роботі, того випускають, решта їде до таборів праці, до копання ровів під фортифікації, десь ,наче б, аж до Італії".

Ці нотатки показують, як жилося нашим людям під гітлерівською окупацією. Авторка довела їх аж до грудня 1948 р., коли виїхала з Німеччини до Америки. Читач, прочитавши їх, подякує Господеві, що минулися часи німецького „визволителя" і проситиме Бога, щоб не стало і російського „визвольника" - русифікатора.

***

Іван Дмитрик. У ЛІСАХ ЛЕМКІВЩИНИ. Спомини вояка УПА. „Сучасність", 1976, ст. 303. Редакція: Ніни Ільницької. Мапи Йоахима Вишневецького. На обкладинці деталь з дереворіту Ніля Хасевича, виконаного в 1949 році в Україні. На 4-ій сторінці обкладинки: Відзнака Об'єднання кол. вояків УПА. Оформлення Якова Гніздовського.

Ці спомини вояка УПА Івана Дмитрика зачинаються липнем 1944-го року і кінчаються листопадом 1947 року, коли група упівців, між якими був автор цих спогадів, склала зброю перед частиною американської Армії в Американській зоні в Австрії.

Автор пише наприкінці своїх спогадів, що це „не літературний твір", бо це „звичайна розповідь учасника і очевидця всіх описаних подій". Юрій Лопатинський - Калина в короткій передмові (ст. 5-9) вияснив, як Москва, Варшава і Прага старалися знищити Українську Повстанську Армію, яка своєю жертвенністю, організованістю та підпільним досвідом змушувала Польщу проти УПА виставляти 120 тисяч війська.

Читач міг би дивуватися, як це автор зміг так докладно пам'ятати всі ті місцевості, а їх сотки, про які згадує у своїй книжці. Та ця книжка писана зараз після того, як автор дістався рейдом УПА у вільний світ.

Читач мусить подивляти дії УПА на рідних землях, докладніше на Лемківщині, де треба було боротися з поляками й російськими червоними полками й партизанами, маючи проти себе й цивільне польське населення. Та українське населення всіми можливими способами підтримувало своїх вояків, хоч за те часто терпіло від наїзників та від поляків.

Авторового батька большевики арештували і вивезли до Стрия, де він в наслідок катувань на опитах помер. Його брата засудили на 20 років важких робіт на Курильських островах. Авторова мати і донька старшої сестри померли на Сибірі.

З сильним напруженням читається про те, як упісти рейдували на схід через Словаччину, Чехію до Російської зони в Австрії, і вкінці до Американської зони. Під час того рейду деяка частина упістів загинула, і так при переході Дунаю згинули сотенний Дідик і багато старшин і стрільців. Та все ж таки кілька десятків вояків УПА зуміли пройти через три ворожі країни, де на них полювали озброєні ворожі поліційні й військові відділи. Скептики довго не хотіли вірити, що відділи УПА зі зброєю продерлися до Австрії, поки не мусіли повірити, як той невірний Тома у Христове воскресіння.

Чотири мапи Й. Вишневецького унаочнюють рейд упістів з-під Нового Санча до місцевости Ваєр в Авст-

(Закінчення на стор. 5-ій)

Н. Сірка

ПРО ЛЕМКІВСЬКУ ГОВІРКУ ПРЯШІВЩИНИ

Минулого року вийшла друком УВУ у Мюнхені праця професора Франкфуртського університету д-ра О. Горбача „Південнолемківська говірка й діялектний словник села Красний Брід бл. Межилаборець (Пряшівщина). Мюнхен 1973. Вона належить до найбільших праць про один з південнолемківських діялектів українців Пряшівщини. Багато користи в цій царині зробив шведський славіст О Брох 1), який займався деякими південносхідніми говірками під кінець минулого століття, та діялектолог В. Латта 2), значна частина праці якого й досі не опублікована.

Після подяки тим, які допомагали при збиранні матеріялу, автор вдається до короткого опису історичного минулого села Красний Брід та його околиці 3). Автор мав щастя щодо вибору говірки, бо село Красний Брід широко відоме через історичний манастир, а за новіших часів — і через Музей української культури, який було із Красного Броду перевезено у Свидник. Крім того, з цього села походить і один з найпродуктивніших прозаїків, українців Пряшівщини — Михайло Шмайда 4), який у своїх літературних творах часто вдається до говірки свого села.

Подаючи короткий історичний огляд місцевости, автор наводить низку істориків, які займалися історичним минулим цієї українсько ї етнічної території (стор. 11). Він заторкує питання заселення цієї лемківської землі і слушно завважує, що „питання протоукраїнського населення на південь від Карпат, в тому й на Пряшівщині, та час його приходу сюди належить ще й досі до спірних і ще невисвітлених остаточно" (стор. 11).

О. Горбач звертає увагу на гідроніміку, яка може багато пояснити у заселенні лемківської території на Пряшівщині. Прикладом такого роз'яснення служить наведений гідронім Ондава - Удава - перехід носового О в У, „який у протоукраїнському наступив у 1-ій половині 10 в." (стор. 11). Автор праці звертає увагу на те, що лемківськими говірками, до яких зараховує він і краснобрідську, займалися численні науковці, наводячи низку прізвищ і праць. Слід зазначити, що довгий час говірки Пряшівщини розглядали як діялекти російської мови, і тільки нинішній вік приніс остаточне визнання їх як говірок української літературної мови. Саме цей факт спричинився до глибшого наукового вивчення цих говірок, враховуючи історичні, соціяльні й національно-релігійні умови життя українців Пряшівщини.

Автор „Південнолемківської говірки..." розглядає деякі явища краснобрідського діялекту з фонетичного (стор. IV - VI), морфологічного (стор. VI - VIII), синтаксичного (VIII - IX) та лексичного (IX - X) аспекту. Далі Горбач вказує, на запозичення з польської (X), словацької (X-XVII), угорської XVII - XIX), німецької (XIX - XX), румунської (XX - XXI) мов.

Хоч фонетична частина опрацьована найдокладніше, але жаль, що автор не скористався достатньо працею М. Штеця, що б могло, до деякої міри, пояснити таку велику кількість словакізмів. Штець, говорячи про вплив звукової системи словацької мови на українську, зазначає, що: „Найчастішим видом фонетичної інтерференції є відміна фонем української мови фонемами словацької мови, що є подібними до українських (звукова субститутція). Ця підміна, що відбулася спочатку в діялектах, без усяких перешкод переноситься і в літературну мову (в її усно-розмовний різновид), оскільки вона не пов'язана з якимось семантичними змінами 5).

Прикладом такої заміни М. Штець наводить словацьке (середнє) Л, яке перед „і" не пом'якшується (ходилі, возилі і т. д. 6).

Варто було б також у частині про морфологію (стор. VI - VIII) вказати на проникання впливу словацької мови на українські говірки Пряшівщини. Внаслідок довгорічних природних сусідських контактів між українською і словацькою людністю, в українських діялектах настала низка змін, оскільки українці до сьогодні не мають урядової мови рідної, а вживають словацьку, що й пояснює велику кількість словакізмів, наведену проф. Горбачем у його праці. Говорячи про вплив словацької мови на українську морфологію, Штець зазначає: „Морфологічна інтерференція спостерігається не тільки в запозиченні окремих флексій, але й префіксів та суфіксів" 7).

Другу частину праці О. Горбача „Південнолемківська говірка..." становить словник діялектної лексики села Красний Брід (стор. 1-95), є вартісним внеском в українську діялектологію, оскільки становить один із перших словників лемківської говірки на Пряшівщині. Словник охоплює близько 3000 слів, що відносяться до тваринного й рослинного світу, сільського господарства, ручної праці, предметів домашнього вжитку і под. Вміщено тут також окремі, з магнітофону записані, оповідання селян, місцеві пісні, що ілюструють дану говірку. Закінчується праця німецькомовною післямовою з короткою характеристикою краснобрідського діялекту та зверненням уваги на те, що існує лексична єдність між говіркою українців Пряшівщини і українцями - русинами, які 1750 року переїхали у Югославію (Бачка, Срем та ін.). Остання сторінка приносить мапу південної Лемківщини, де знайдемо кілька неточних назв місцевостей на Пряшівщині.

Праця проф. Горбача є першою працею, що охоплює словник і граматичний аналіз говірки південної Лемківщини. Крім того тут зібрана багата література до цієї української етнічної території. Праця О. Горбача є вагомим вкладом в розвиток української діялектології і заслуговує не тільки на увагу, але й на приклад наслідування, бо саме ця українська гілка на сході Словаччини під сучасну пору значно ізольована від українського світу, що не в малій мірі позначається і на її мові.

(Закінчення на стор. 5-ій)

Головна Канцелярія УНСоюзу пошукує членів, власників вивінувальних грамот, яким належаться звороти вивінувальних сум

По інформації проситься звертатися до секретаря Відділу або до Головної Канцелярії.

Ім'я і прізвище забезпеченого / Name	Стейт / State	Відділ / Branch	Число грамоти / Cert. #	Спадкоємець / Beneficiaries	Дата видачі грамоти / Date of issuance	Сума виплати / Amount
Schindler J.	Conn.	12	J61261	mother Josefine	11/30/56	31.33
Kowinko W.	Conn.	12	J48048	father Jurij	11/30/50	46.60
Wowchuk Harry	N.J.	14	J43934	father Nicholas	6/30/49	158.68
Wowchuk Nichals Jr.	N.J.	14	J43931	Father Nicholas	6/30/49	162.83
Sirko Christine	N.J.	25	J61407	father Rev. Jaroslaw	12/31/56	36.00
Kotis Michele	N.J.	42	J68241	father Michael	5/31/60	148.00
Szewczynskij M.	N.J.	42	J50407	mother Klara	9/29/51	17.99
Mojsiuk Tamara	Mich.	94	J59388	father Myroslaw	11/30/55	61.00
Onizchak Bruce	Ohio	102	J6335	father Walter	11/30/57	1500.00
Mreczko John Jr.	Pa.	105	J54789	father John	7/31/53	64.98
Kostyk Chrystine	Ill.	106	J60226	mother Maria	4/30/56	163.00
Rybak Bohdan	Ill.	106	J53518	mother Maria	12/31/52	119.72
Jastrembsky Ihor	Ill.	125	J76986	father Wolodymyr	12/31/65	500.00
Hluchyj Petro	N.Y.	127	J54302	father Wasyl	4/30/53	92.00
Kralka Julia	Ill.	131	J66272	father Andrij	5/29/59	500.00
Bodnar Bohdan	Ill.	131	J75632	father Lev	12/31/64	500.00
Kicak Irena	Ill	131	J61269	father Wolodymyr	11/30/56	45.00
Zelenko Bronislawa	Ill.	131	J60649	father Juchym	7/31/56	23.83
Zelenko Kyrylo	Ill.	131	J60648	father Juchym	7/31/56	13.00
Slywczuk Lubomyra	Ill.	131	J59583	father Petro	12/31/55	34.96
Hyla Stefan	N.J.	142	J51462	father Pawlo	2/29/52	54.32
Shaffer Stefania	Pa.	153	J64735	mother Natalia	9/30/58	25.09
Patrick John	Pa.	153	J63698	father John	1/31/58	118.03
Poczapski Vira	Pa.	153	J64428	father Josep	6/30/58	27.00
Klechniowski N.	Pa.	153	J63648	father Wladyslaw	5/31/56	131.16
Dawydowych Monica	Pa.	153	J62930	father John	9/30/57	3.50
Chromiak Wasyl	Pa.	163	J65747	father Wasyl	2/28/59	1000.00
Meheden Irene	Pa.	163	J62940	mother Katerna	9/30/57	98.00
Nedmid George	N.J.	170	J49297	father John	5/31/51	60.37
Stalenyj Iryna	Ill.	176	J59009	father Stanyslaw	9/30/55	500.00
McKeen Lisa	R.I.	177	J43764	mother Mildred	5/31/49	154.09
Sepell Gregory	Mich.	183	J51209	uncle Ray Sepell	1/31/52	30.76
Korchynsky Joseph	N.Y.	184	J59828	mother Anna	1/31/56	500.00
Dulniawka Sabina	Pa.	189	J55913	father Petro	12/31/53	83.28
Klevitch Julie	N.Y.	191	J65644	father Michael	2/28/59	1000.00
Balaban Anna	N.Y.	194	J60272	father Wasyl	4/30/56	1000.00
Kulynycz Zenon	N.Y.	194	J73536	father Jaroslaw	7/31/63	201.00
Turetsky Natalia	N.Y.	194	J75705	father Mykola	1/30/65	34.00
Sas-Jaworsky Tamara	N.Y.	194	J63854	father Alexander	2/28/58	7.00
Lutak Jurij	N.Y.	194	J59682	mother Jaroslawa	12/31/55	85.17
Sas-Jaworsky Alexander	N.Y.	194	J63855	father Alexander	2/28/58	12.00
Procyk Ihor	N.Y.	194	J61441	father Mykola	12/31/56	476.00
Kulick Robert	N.Y.	194	J69283	Father George	12/31/56	154.50
Gawur Irena	N.Y.	203	J56044	stepfather Oleksa Stecok	1/30/54	430.65
Bilecky Yvonne	N.Y.	204	J59019	father William	9/30/55	1000.00
Bilecky Michele	N.Y.	204	J59010	father William	9/30/55	1000.00
Bilecky Claudia	N.Y.	204	J63711	father Willaim	1/30/58	1000.00
Kamfonik Patricia	Mass,	206	J42685	mother Ann	10/30/48	44.86
Grochola Irene	Ill.	220	J69580	father Wolodymyr	3/31/61	500.00
Dziubij Lesia	Ill.	221	J61118	father Mykola	10/31/56	3.00
Kulyk Larysa	Ill.	221	J67331	father Wasyl	11/30/59	53.00
Kalyniak Roman	Ill.	221	J51489	father Walter	2/29/52	55.94
Romaniuk Oksana	Colo.	226	J58640	father Antin	6/30/55	6.50
Novak Paul	Pa.	236	J60180	father David	4/30/56	500.00
Lawson Steven	Mass.	238	J58985	mother Jennie	8/31/55	101.63
Overko Maureen	Mass	238	J59026	mother Muriel	9/30/55	500.00
Morawsky George	Ohio	240	J61880	father Lew	3/30/57	108.00
Morawskyj Myron	Ohio	240	J56542	father Lew	4/30/54	281.70
Bilous Helen	N.J.	245	J60606	father Anton	7/31/56	170.00
Marchyshyn Mary-Ann	Pa.	251	J55949	father John	12/31/53	129.00
Poturny Timothy	Ohio	251	J61808	grandmother Anna Rauluk	2/28/57	397.00
Conklin Candise	N.Y.	256	J64306	mother Mary	6/31/58	1000.00
Kaplun Robert	N.Y.	267	J60065	father Roman	3/31/56	334.25
Fedyna Dinah	Ohio	274	J65114	father Metro	12/31/58	1000.00
Serednesky Charles	Ohio	274	J44693	father Charles	9/30/49	1000.00
Serednesky George	Ohio	274	J44694	step-father Charles	9/30/49	1000.00
Serednesky Justine	Ohio	274	J50626	father Charles	10/31/51	1000.00
Dwinn Carole	Pa.	280	J41680	mother Eve	4/30/48	5.61
Teliha Joanne	N.J.	286	J59244	father Joseph	10/31/55	500.00
Kowalenko Wasyl	Ohio	291	J61360	father Iwan	12/31/56	1000.00
Szmigelski Karen	Ill.	301	J59937	mother Angeline	2/29/56	91.00
Litowtschenko Joseph	N.Y.	316	J60044	father Grigor	3/31/56	36.36
Pawliw Kathy	N.Y.	316	J60017	mother Vera	3/31/56	114.75
Zalinczuk Lida	N.Y.	316	J77340	father Basil	10/30/65	114.00
Cycyk Bruce	N.Y.	316	J59348	mother Anna	11/30/55	37.00
Mural Olha	Ohio	328	J56131	father Iwan	1/30/54	312.60
Pronyk Iryna	Ohio	328	J56028	father Wolodymyr	12/31/53	80.61
Pankiewicz James	Ohio	328	J56027	mother Susan	12/31/53	86.83
Pankiewicz James	Ohio	328	J51517	mother Susan	2/29/52	154.94
Karpinski Antonyna	Ohio	328	J51516	mother Stefania	2/29/52	500.00
Mural Anna	Ohio	328	J56154	father Iwan	1/30/54	247.54
Sushchuk Wolodymyr	Ohio	336	J57716	father Adam	12/31/54	33.15
Perepiczka Mykola	Conn.	350	J65317	father Mykola	12/31/58	318.00
Wilson Jane	N.Y.	361	J59876	grandfather Willis Dyczko	2/29/56	438.00
Kowalchuk Linda	N.Y.	361	J71076	father Stephen	12/30/61	323.00
Holubinka Monika	N.Y.	361	J59855	father Markus	1/31/56	500.00
Novelle Andria	N.Y.	361	J68486	mother Anna	6/30/60	173.00
Mykyta Michael	N.Y.	361	J57652	mother Anna Keco	11/30/54	60.50
Stecyk Markian	N.Y.	361	J65923	father Adrian	3/31/59	3.86
Vene John	Ohio	364	J60334	father John Vene	6/31/56	500.00
Bole Donna	Ohio	364	J54427	mother Mary	4/30/53	500.00
Dunlap Marianne	N.Y.	367	J60991	mother Bernice	9/29/56	14.00
Oleksyn Stephen	N.Y.	367	J58605	father Teodozyj	6/30/55	500.00
Lukomsky Christine	Conn.	370	J45160	Parents E hen & Stefania	11/30/49	183.00
Lukomsky Jarolsaw	Conn.	370	J59539	father Ewhen	12/31/55	76.25
Janiw Laryssa	N.J.	371	J52168	father Stefan	6/31/52	1.17
Approvato Clemnt	N.J.	372	J59403	mother Dorothy	11/30/55	16.87
Fedkiw Arkadyj	Pa.	397	J66470	fatherPawlo	6/30/59	17.35
Basaha Larysa	Pa.	397	J60758	father Tymotej	8/31/56	37.00
Sawka Johanna	Pa.	397	J61284	father Iwan	11/30/56	114.00
Sawka Orszula	Pa.	397	J61283	father Iwan	11/30/56	114.00
Russin John	Pa.	409	J60031	father Michael	3/31/56	373.50
Mozurkewich Michael	Pa.	409	J60051	father George	3/31/56	1000.00
Rumak Mykola	Conn.	414	J60680	father Iwan	7/31/56	172.50
O'Keefe Mary	Conn.	414	J42775	mother Ann	11/30/48	88.53
Shmata Andrij	Conn.	414	J59553	Father Iwan	12/31/55	6.57
Leskiw Irena	Conn.	414	J60345	mother Anna	6/31/56	26.98
Zakorczenyj Olga	Conn.	414	J61817	father Wasyl	2/28/57	27.00
Hamelers Stanislau	Pa.	422	J54551	mother Sophia	6/29/53	21.89
Kaszczynec Roman	Pa.	422	J50031	mother Wira	9/31/51	19.00

(Закінчення на стор. 4-ій)

З діяльности Літературно-Мистецького Клюбу

В рамках святкування 200-річчя американської незалежности і 100-річчя українського поселення в цій країні, Літературно-Мистецький Клюб у Ню Йорку влаштував у п'ятницю 14-го травня ц. р. святочний концерт, на який запросив молоду піяністку, Інку Рудницьку, відомого мистця-скрипаля, Рафаїла Венке і ред. Михайла Кучера з доповіддю про відголоси преси з нагоди тих святкувань.

Вечір відкрив голова Клюбу інж. Іван Жуковський, привітавши мистців і гостей, та коротко згадав про обидва Ювілеї, яким цей вечір присвячено. З черги піяністка Інка Рудницька відіграла сонату Бетговена оп. 90 і фантазію Польонез оп. 61 Шопена. Молода піяністка виявилась правдивою мисткинею, має блискучу техніку і перфектне опанування інструменту. Гра її повна сили і експресії, вповні віддзеркалює душевні переживання піяністки та її розуміння твору. Присутні заслужено нагородили її рясними оплесками.

Другу частину концерту започаткував ред. Кучер доповіддю про відголоси світової преси про американські святкування 200-річчя Незалежности, цитуючи пресу.

Відомий наш скрипаль Рафаїл Венке в супроводі акомпаньятора Карла Себака відіграв: Капрічіо — Грудина, Скерцо — Брамса і Скерцо — Тарантеля Венявського. Наш скрипаль має всі признаки першорядного скрипаля-соліста, отримуючи постійно високі оцінки його гри, як справжнього майстра свого інструменту. Поважні музичні критики, як композитор Володимир Грудин, проф. Дарія Каранович, проф. Таїса Богданська, чи проф. Олександер Берник висловились дуже прихильно про його музичний талант, техніку, чистий тон і знамениту інтерпретацію виконуваних творів. До успіху концерту причинився також акомпаньятор скрипаля, Карло Себак, що в тому характері вперше виступав в ЛМКлюбі. Вдячні слухачі нагородили обидвох музик оплесками. Інці Рудницькій вручено квіти.

ВЕЧІР НА ПОШАНУ ІВАНА ФРАНКА

Для відзначення 120-ліття від народин і 60-ліття від смерти великого українського письменника, поета і вченого д-ра Івана Франка, Літературно-Мистецький Клюб у Ню Йорку влаштував 21-го травня ц. р. святочний вечір на пошану цього велетня української літератури і науки, запрошуючи на цей вечір визначних Франкознавців — проф. д-ра Луку Луцева і проф. д-ра Миколу Вацика. У музичній частині вечора маестро Теодор Терен-Юськів дав присутнім змогу почути зі стереозапису кантату „Весна" Мирослава Скорика, до слів Івана Франка.

Проф. д-р Лука Луців у своїй доповіді спинився на змісті малознаної поеми Івана Франка „Похорон", написаної в 1898 р. Ця поема зрозуміла, бо це є поетичне насвітлення внутрішньої боротьби в душі „Мирона", що спершу зраджує своє військо на те, щоб воно вигинуло, бо щойно тоді вони, як герої перейдуть до історії боротьби народу, а нащадки вповні оцінять їх зусилля і жертви для повного визволення народу. Не будемо довше вияснювати суті цієї поеми, бо д-р Луців свою скорочену доповідь помістив в щоденнику „Свобода" з 2-го червня ц. р.

Д-р Вацик виголосив доповідь про муравлину працю Івана Франка в Літературно-Науковому Віснику, що його видавало Наукове Товариство ім. Шевченка у Львові. Львів тоді був осередком української науки, тут друкувались різні українські книжки та журнали, а також українські шкільні посібники, бо в російській займанщині — царював ганебний „Емський указ".

Першими редакторами Вісника були: Михайло Грушевський, Володимир Гнатюк і Іван Франко. Це сталося в 1898 р., коли Франко перестав працювати в польських газетах для хліба, а почав працювати для своєї рідної культури. Це був час відродження національного „я" західньої вітки українського народу, час залишення етимологічного правопису в користь фонетики. Багато наукового матеріялу до Вісника постачав сам Франко, що на сторінках журналу пробивав шлях до національного і економічного відродження українського народу. Появлялись тоді на сторінках Вісника наукові твори і статті з новими ідеями, що вказували нові шляхи, якими треба прямувати в ділянках української культури і науки. На його сторінках обґрунтувались нові теоретичні основи під будову нового справедливого ладу в світі, здійснення національних і соціяльних прав під будову нового справедливого ладу в світі, здійснення національних і соціяльних прав народу. Думки, глибока мудрість і передбачливість Івана Франка — ще й сьогодні актуальні, тому земляки повинні вивчати його твори і засвоювати „печать геніяльного його духа"!

У музичній частині вечора маестро Терен-Юськів високо оцінив музичний талант Мирослава Скорика зі Львова. Його музика легка, ритмічна, сперта на народнім ґрунті. Це він скомпонував музику до фільму „Тіні забутих предків". Іван Франко одну збірку своїх поезій назвав „З вершин і низин" і там помістив свої „Веснянки", з яких Мирослав Скорик створив контату „Весна". Складається вона із п'ятьох частин: „Дивувалась зима", „Гримить, гріє сонечко", „Розвивайся, зелена діброво" і „Земле, моя всеплодюща мати". Співає львівський хор „Трембіта" (а капелля), що й продемонстрував маестро Терен-Юськів у звукозаписі.

Б. Б.

Літній семінар УВАН

Третій з черги літній семінар УВАН відбудеться від 15-го до 20-го серпня ц. р. в околиці Гантеру, Ню Йорк.

Семінар дає учасникам можливість поглибити свої знання біжучої українознавчої проблематики та провести виміну думок в дружній атмосфері. ЧЯк і в минулих роках, семінар відбудеться у пансіоні „Карпатія".
(Carpathia, P.O. Box 126, Lexington, N.Y. 12452, Tel.: 518-989-6622)

Прелеґентами літнього семінару будуть професор д-р Юрій Шевельов і професор Володимир Нагірний.

Д-р Юрій Шевельов, професор Колюмбійського університету в Ню Йорку, виголосить ряд доповідей на тему „Літературні мови України від XI ст. до наших днів". Осібні доповіді будуть присвячені мовам Київської Руси, України в Литовській державі, доби від Люблинської Унії до кінця XУIII ст., мові XIX і початку XX ст., та мовам УССР і еміграції.

Д-р Володимир Нагірний, професор Гантерського коледжу в Ню Йорку, проведе цикл лекцій під назвою „До проблем етнічности". Етнічність набирає все більшого значення, як політичний рух і як наукова категорія. Буде розглянене поняття етнічности в суспільно-політичній думці, ліберальній як і консервативній, пояснена різниця між етнічністю, національністю, і нацією, і аналізована форма та динаміка визначення національної тотожности. Рівнож буде дискусія про т. зв. відродження етнічности в Північній Америці та про різниці між етнічними колективами та інакшими суспільними групами.

Для семінара намічено наступну програму:

Неділя 15-го серпня о год. 8-ій веч. відкриття, д-р В. Омельченко, науковий секретар УВАН, і товариська зустріч.

Від понеділка 16-го серпня до п'ятниці 20-го серпня:

Від понеділка 16-го серпня до п'ятниці 20-го серпня,

перед полуднем: 9:15 — 10:15 перша доповідь; 10:15 — 10:45 друга доповідь.

Вечором: 7:30 — 8:30 перша дискусія; 8:30 — 9:00 перерва; 9:00 — 10:00 друга дискусія.

Вписове на семінар — 30 дол. від особи — покриває кошти прелеґентів та адміністративні витрати.

Учасники можуть полагоджувати справу перебування під час семінара самостійно. Для зацікавлених адміністрація семінара замовить місця в пансіоні „Карпатія", де кошт за приміщення з харчами за час від 15-го до 22-го серпня виносить 90 дол. Беручи під увагу, що УВАН має офіційний статус наукової установи, учасники семінара, які працюють науково, зможуть відтягти видатки, пов'язані із семінарем при обчисленні податку.

На основі досвіду з минулорічного літнього семінара можна зазначити, що поруч із академічною частиною, семінар дасть нагоду відпочити в гористій околиці, в дружній і свобідній атмосфері, з купіллю в гірській річці, із грою відбиванки, тенісу тощо.

Зацікавлених просимо зголошуватися на адресу:

Dr. O. Tretiak
741 N. 25th St.
Philadelphia, Pa. 19130

Звоювали суперника, а потім... себбе

Клівленд, Огайо. — Вийшовши вдруге поза межі стейту, від 1962 року „Львів" — Клівленд уперше переміг суперника в міжстейтових змаганнях за аматорську чашу Америки. Цільні удари Гриця (2), Гейбела й Олеся Росула (молодшого) відіслали чемпіона „Індіяни-Дженералс", із Сінсинаті (з уваги на географічну віддаль це місто змагається в футбольній лізі, з осідком у стейті Індіяна) додому з поразкою 4:2. Суперник, якому бракувало акліматизації у надвірній атмосфері змагань, мав виразні труднощі з віддихом і був щасливий, що не програв ще вище. А „Львів" мав нещастя, що слабий кондиційно суперник спровокував його відійти від тактики чашових змагань і вдатися до відкритої атаки й „душення" суперника. За цю помилку „львов'яни" солено заплатили вже в наступних чверть-фінальних змаганнях Сходу Америки проти „Джермен Америкенс" із Рочестеру (Горішній Ню Йорк).

Суперник цих змагань, на думку свідків, далеко слабший, ніж сінсинатські „Генерали" мав дослівно тільки психологічні козирі: страх перед українською дружиною й несамовиту працьовитість у розбиванні її атак, а далі — розумну тактику. Коли українці наступали, майже ціла одинадцятка гостей була під своїми воротами у протинаступах гості широко розтягали гру, щоб створити пробоєвикам вільне поле до втечі і удару по воротах. Українці, навпаки, оперували збитою масою в середпіллі, страшенно спішилися (бо суперник завжди наступав на ноги), взагалі вели себе так, якби грали на просторі не футбольного грища, тільки ... тенісового току — словом, не мали місця й часу до гри... Оптично це виглядало на велику перевагу і „душення" суперника, але насправді то були сліпі наступи головою — на мур. Коли гості з протинаступу здобули голя, виглядало, що змагання програно вже з тим моментом...

Вищий на голову фізично й духово від усіх акторів на грищі Олесь Росул феноменальною бомбою, з вільного, а потім головкою відвернув безнадію і дав своїй дружині ведення 2:1. Але тоді виявилося нове лихо: Ігор Жиґа, воротар, провідник і тренер дружини, дістав на тцих важливих змаганнях 2 зрадливі ґолі, які трапляються воротареві за цілу кар'єру. Нещаслива поразка „Львова"? — Так. Несправедлива поразка? Ні!.. Якщо сильніший не вміс виграти, тоді справедливо виграє слабший ... Єдиним виправданням „Львова" може бути факт, що в цих змаганнях він грав уже без свого стрільця і стратега — Романа Росула (старшого), який грає, як професіонал у дружині Торос, Маямі (Фльорида). Один змагун ніби важить не багато, але — разом із своїм братом Олесем — то на половину більша сила „Львова". З ними двома „Львів" не боїться ніякого українського суперника в Америці й Канаді. А втім: „Львів" і так з усіх наших клюбів цього року зайшов найдалі в турнірі за всеамериканські почесті. І це осягнули наші власні вихованціаматори!.. В чемпіонатах Лейк Ірі Сакер Ліґ доросла дружина „Львова" перемогла 2:1 „Донав Швабен" і 2:1 „Хорватських Лицарів".

О. Гайський

Головна Канцелярія УНСоюзу пошукує членів, власників вивінувальних грамот, яким належаться звороти вивінувальних сум

По інформації проситься звертатися до секретаря Відділу або до Головної Канцелярії.

(Закінчення зі стор. 3-ої)

Ім'я і прізвище забезпеченого Name	Стейт State	Відділ Branch	Число грамоти Cert. #	Спадкоємець Beneficiaries	Дата видачі грамоти Date of issuance	Сума виплати Amount
Kaszczynec Semen	Pa.	422	J50032	mother Wira	9/31/51	36.41
Hamelers Sophia	pa.	422	J54550	mother Sophia	6/29/53	21.89
Paprockyj Euhen	Pa.	422	J59096	father Roman	9/30/55	500.00
Paprockyj Maria	pa.	422	J59095	father Roman	9/30/55	500.00
Ripeckyj George	Ill.	425	J75429	father Modest	11/30/64	1000.00
Mikitzel Loretta	Ont.	427	J68310	mother Marian	6/31/60	1000.00
Mikitzel Yvonne	Ont.	427	J64117	mother Marian	4/30/58	1000.00
Czaban Helen	Ont.	427	J70798	father Mychajlo	11/30/61	10.50
Lojko Richard	Pa.	430	J51796	father Iwan	3/31/52	11.69
Lojko Julianna	Pa.	430	J51794	father Iwan	3/31/52	10.47
Lojko Jarolsaw	Pa.	430	J51795	father Iwan	3/31/52	5.88
Smerechynsky Jurij	Ont.	432	J64118	father Omelan	4/30/58	3000.00
Alexander Linda	Ont.	432	J63759	father Josif	1/31/58	136.50
Slawycz Eugen	Ont.	432	J71448	father Andrij	6/30/56	27.00
Kushnir Peter	Ont.	432	J49039	parents Peter & Mary	3/31/51	40.87
Cholodnyj Borys	Ont.	432	J61852	father Wolodymyr	2/28/57	3.50
Chuchman Iwanka	Ont.	432	J54520	parents Bohdan & Halyna	6/29/53	153.65
Cholodnyj Larysa	Ont.	432	J61851	father Wolodymyr	2/28/57	4.50
Drozd Alexander	Ont.	432	J67307	father Paul	11/30/59	63.00
Berezansky Myroslaw	Ont.	432	J62046	father Michael	3/30/57	63.00
Wyshniowsky Terry	Ont.	432	J60460	father Bohdan	6/30/56	110.25
Bezchlibnyk Roman	Ont.	432	J65429	father Wasyl	12/31/58	6.00
Matwijiw Bohdan	Ont.	432	J57555	father Stefan	10/30/54	16.75
Washchuk Dorothy	Ont.	432	J59054	father Joseph	9/30/55	4.00
Drozd Tania	Ont.	432	J67306	father Paul	11/30/59	6.00
Steblynsky Luba	Ont.	441	J54918	mother Malania	7/31/53	580.91
Demkowich Gloria	Ont.	441	J58646	mother Anne	10/31/51	20.43
Kushpeta Halyna	Ont.	441	J44707	father Mykola	9/30/49	57.08
Stolar John	Man.	445	J57828	father Iwan	12/31/54	955.00
Sywak Yarolsav	Man.	445	J43142	father Nicholas	2/28/49	362.00
Kolodiy Walter	Man.	445	J66724	father Walter	8/31/59	66.51
Stolar Margarite	Man.	445	J64623	father John	8/30/58	691.00
Adamowych Orest	Man.	445	J57103	father Harry	7/31/54	93.81
Stolar Mary	Man.	445	J61019	father John	9/29/56	847.00
Pasemko Linda	Ont.	454	J73383	father John	5/31/63	1000.00
Fedoriw Orest	Ont.	454	J70460	father Wasyl	9/30/61	17.00
Spontak Michael	N.Y.	455	J70665	father Michael	10/31/61	693.58
Jarvis Kari	Ont.	458	J67296	grandfather Peter Boschuk	11/30/59	9.00
Shayka Olga	Ont.	461	J78004	father Hryhorij	6/31/66	187.50
Chomyk Wolodymyr	Que	465	J66033	father Iwan	4/30/59	23.00
Ploszczansky George	Ont.	468	J68319	father Harry	6/31/60	1000.00
Lysiuk Roman	Ont.	468	J56589	father Mike	4/30/54	66.62
Pochmursky Chrisitne	Ont.	468	J52205	parents Joseph & Lubov	6/31/54	63.61
Kit Mary	Que.	471	J53918	parents Mychajlo & Stefania	6/30/52	35.74
Kit Dania	Que.	471	J60394	father Mychajlo	6/31/56	45.25
Popowych Ewhen	Que.	471	J59973	father Dmytro	2/29/56	22.00
Popowych Wolodymyr	Que.	471	J59974	father Dmytro	2/29/56	18.75
Wesolowsky Stanley	Que.	471	J59219	father John	10/31/55	55.00
Weslowsky George	Que	471	J59218	father John	10/31/55	62.00
Bahrij Eliza	Que.	471	J41737	father Ihnot	4/30/48	108.13
Jakymiw Eugen	Que.	471	J53504	parents Stephen & Maria	11/29/52	33.00
Jakymiw Bohdan	Que.	471	J53503	Parents Stephen & Maria	11/29/52	33.00
Jakymiw Frania	Que.	471	J53502	Parents Stephan & Maria	11/29/52	21.00
Bomok Anna	Que.	471	J67721	father Marian	12/31/59	45.00
Czaban Olga	Mich.	472	J57559	mother Olena	10/30/54	30.75
Czaban Konstantyn	Mich.	472	J57558	mother Olena	10/30/54	26.00
Deneka Orest	Que.	473	J59250	father Franko	10/31/55	21.00
Berkij Stefan	Ont.	478	J59581	father Jaroslaw	12/31/55	1.87
Micevych Paul	Minn.	487	J65514	father Eugene	1/31/59	8.58
Switucha Ulana	Ont.	492	J75126	father Mykola	9/30/64	1000.00
Niniowskyj Julian	Alta.	497	J60860	father Petro	8/31/56	500.00
Solony Orest	Alta.	497	J55607	father Naum	11/30/53	45.99
Solony Halyna	Alta.	497	J55608	father Naum	11/30/53	35.00
Niniowsky Eugene	Alta.	497	J58121	father Peter	2/28/55	413.40
Szkwarok Andrij	B.C.	498	J59562	father Mychajlo	12/31/55	3.75
Niniowsky Julian	Alta.	497	J73627	father Peter	7/31/63	30.88
Barna Paul	Ont.	504	J64152	father Eugene	4/30/58	1000.00

Людмила Волянська

ЕД ІВАНКО — УЛЮБЛЕНЕЦЬ ПУБЛІКИ



Едвард Іванко з артисткою Джін Сіммон в музичному видовищі ,,Музика малої ночі''.

На сторінках наших газет раз-у-раз пишеться про визначних синів і дочок нашого українського народу, які досягли великих успіхів на всіх можливих царинах людського знання і вміння. Їх число вже дуже імпозантне і збільшується з року на рік. Серед них усіх особливо привабливими є новобранці муз, мистці сцени — співаки, артисти, музики, — всі ті, що їх захоплені глядачі і слухачі вінчають за успіхи лавровими вінками.

Тут на думку приходить багато імен, а серед них молодий і багатонадійний співак-артист Едвард Іванко. Цей артист-співак — канадська зірка телебачення й театрів, артист Бродвейських театрів і ще донедавна театрів Англії, соліст багатьох концертів на канадському радіо і у своєму рідному Вінніпегу на сцені українській, а ще більше неукраїнській; партнер багатьох визначних зірок, як напр., Джейн Сіммонс, Сенді Данкен, Джорджіо Тощі, Тоні Ваннетта, Пенні Фуллер, Нікол Вілліямсона та інших.

В останньому часі особливо почав Ед Іванко наголошувати виступи з українськими мистецькими ансамблями, де почувається ,,цілком вдома'', пригадуючи собі ранні-раненькі виступи на сцені в народних танцях чи вже й тоді співаючи.

Про це все розповів артист під час своєї недавньої візити в УНСОЮЗІ і в ,,Свободі''. Дехто з нас мав нагоду бачити його щойно тиждень-два тому в бродвейському ,,Рекс'', сучасній музичній п'єсі, до якої музику написав відомий в Америці Ричард Роджерс. Треба згадати, що ця п'єса назагал не дістала прихильної оцінки критики театральної, але серед всіх голосів її лунав однодушний похвальний голос якраз на гру й спів нашого співака. Критики підкреслювали бездоганну сценічну появу Еда Іванка, його прегарне виконання двох ,,найкращих пісень в п'єсі'' і щиро жалкували, що за ролею Іванко, який грав коханця Анни Болейн, матері королеви Елізабети I-ої, мусів іти на ешафот ще перед своєю коханою Анною та зник після першого акту. На думку музичного критика такий артист міг би врятувати виставу від відносного неуспіху, який вона зазнала через непов'язаність фабули. До речі, тексти пісень написав автор ,,Скрипаля на даху'' Шельдон Гарнік.

Але це лиш невеликий епізод, хоч і дуже успішний, в мистецькому житті цього обдарованого й ідеально професійно вишколеного артиста, який має всі підстави дальшого сценічного успіху на неукраїнській і українській сцені, про що легко можна переконатися, гортаючи численні рецензії на його виступи від багатьох-багатьох знавців — музичних критиків (і театральних), прихильність яких не так вже то легко здобути. Тож, підкреслюємо ще раз, що вся критика однодушно позитивна у своїй оцінці Еда Іванка та пророчить йому світле майбутнє, як підкреслює вже цікаве і повчальне мистецьке ,,учора'', яке включає, наприклад, шість з половиною років театрального вишколу в Англії та успішне й повне виклику ,,сьогодні'' цього здібного артиста, який ,,посягає по зорі''.

Едвард Іванко народився тридцять сім років тому у Вінніпегу, Канада, в родині канадського піонера Данила Іванка, родом з Тернопільщини. Його мати, Юстина з Дмитриків, померла молодо, і Едвард виховувався під дбайливим наглядом другої матері, яка, хоч була мачухою, виявила до нього якнайкращі, справді материнські почуття та всіляко заохочувала його розвивати його таланти, які вона в ньому вчасно зауважила. Розповідаючи про своє дитинство, Ед Іванко згадує свою нерідну маму, Євдокію Іванко, з дому Данилишин, народжену вже в Канаді, та підкреслює її велику заслугу в правильному скеруванні його на гарний і творчий, корисний своєму народові шлях. Виростав артист в родині, оточений увагою й любов'ю також своїх сестер, двох рідних, старших від нього, а двох — зведених, які, також старші, виявляли до нього дійсну рідність.

Вже з маленького віку, бо з кількох років життя, малий Едвард танцює на українській сцені й залюбки співає ,,Їхав козак на війноньку'', пісню, що й досі залишилася його улюбленою піснею. Він також є вівтарним хлопцем при парафії Св. Покрови у Вінніпегу, де, як підріс трохи, почав навчатися рідної української мови на вечірніх курсах. Тут же приходить і його захоплення скрипкою: він вчиться на цьому інструменті залюбки й успішно грає на різноманітних фестивалях у Манітобі, цій Канадській Україні, — звикаючи все більше і більше до життя на сцені й відчуваючи все серйозніший потяг зробити сцену своєю домеою на все життя. Для цього він успішно вчиться в Манітобському університеті, а закінчивши його, маючи на меті бездоганний сценічний вишкіл, з році 1959-му їде до Англії, до славної школи Old Vic Theater School та до Державної Оперової Школи в Лондоні.

Тут він також має неоціненну нагоду вишколюватися і професійно, граючи найрізноманітніші ролі в багатьох театрах, включно із славнозвісним Шекспірівським театром, який, як відомо, дає неперевершену школу кожному артистові сцени, який ставиться серйозно до свого покликання.

Граючи музикальні, а ще більше драматичні ролі, Едвард Іванко переконується все більше, що його уділ — це все ж таки спів, і він пробує успішно свої сили в операх, серед яких спеціяльно його вабить Вільгельм Тель Россіні та англійська оперова клясика.

Хоч і далі він продовжує збирати похвали й переможні вінці за свої виступи в ,,Кентербори Тейс'', в ,,Савт Пасифік'', ,,Май Фер Лейді'', ,,Савнд оф Мюзік'', ,,Кінг енд Ай'', ,,Найт Мюзік'' та майже у всіх оперетах Ґільберта і Салливана та багатьох інших ,,Мюзікалс'', його все ж таки вабить справжня серйозна опера і він має замір (а що найважніше дані) співати ще і Рудольфа (Богема) і Пінкертона (Мадам Батерфляй), і Альфреда (Травіята). Все це має цілком реальні підстави, бо свій голос співак-артист вишколює наполегливо, а щодо краси й сили його драматичного тенора нема що й казати: всі рецензенти однозгідні щодо його можливостей на оперному полі, бо він посідає голос надзвичайної краси й сили та вміє ним сказати дуже багато.

Говорячи про кілька таких щасливих ,,збігів обставин'' в його кар'єрі, Едвард Іванко згадує, що вони його неухильно рятували в хвилини, коли здавалося все змовлялося проти нього, і тимчасові невдачі ставали наступним успіхом, непередбаченим і тому ще більше привабливим.

Ед Іванко записує це на рахунок української етнічности й ,,канадськости''. Він каже, що в Канаді існує більше нагод розвинути талант повільніше, вростаючи всім єством у свій фах, без головокружних швидких взлетів, як це буває в ЗСА, де виконавець-актор часто-густо буває кинений у вир передчасно, без відповідного грунтовного вишколу і знання. Невдача в такому випадку стає травмою, зневіренням в свої сили, навіть психологічною проблемою. Тоді ж, коли, підготована до творчости й праці, людина знає, що після кожного ,,сет бек'у'' треба лиш наполегливіше прагнути й працювати, і успіх не забариться з'явитися, ще більш блискучий і гарний, як перед тим. Щодо своєї українськости, то наш співак свідомий її благотворного впливу на його талант, — це завдяки його піонерському українському походженню він має твердість добиватися успіху, не зважаючи на всі перешкоди.

В Канаді Іванка знають, і після кожного його виступу однодушно твердить преса, що і цей раз ,,його виступ був справжнім тріюмфом''. Так стається там, бож Ед Іванко мав у Канаді свою власну телевізійну годину "The Ed Evanko Show" і виступав на багатьох-багатьох програмах як гість, не кажучи вже про радіо, а також знову на телебаченні в складі театральних груп.

Після великих творчих осягів у Канаді прийшла пора і нагода для ,,завоювання''Америки, тому переїхав сюди шість і пів року тому, діставши запрошення театру з відомого ,,Бродвею'', директор якого знав Едварда ще з спільних днів у Англії. Тут його також чекала і постійна праця і постійний успіх, який завдячує виключно собі. За ним показна кількість виконаних роль, — бо аж в 30-ти різних п'єсах, — а тепер відкривається шлях і до опери і до Каліфорнії, до фільму та пропозиції денної програми на телебаченні, т. зв.

Прислухаючись до розповіді співака-артиста, особливо приглядаючись до його вже здобутих успіхів, якось віриш, що він досягне тих висот, на яких постановив собі стати.

І радієш успіхом цієї молодої завзятої української людини, яка виявляє і безмір українського патріотизму, і обдарування та щедрість великого таланту, і незнищимість українського: ,,ми є, ми ростемо, ми будем''.

Відвідувачі ,,Союзівки'' почують його концерт вже 31-го липня на цій гарній вакаційній оселі УНСоюзу, і можна мати певність, що за цим концертом послідують інші.



Під час відвідин у ,,Свободі'' : Едвард Іванко в розмові з ред. Людмилою Волянською

Вечір в пошану бл. п. Миколи Понеділка в Ютиці

Дня 15-го травня ц. р. в Ютиці, Н. Й., відбувся Вечір в пошану недавно померлого бл. п. Миколи Понеділка, відомого широким колам української еміграції у вільному світі письменника, гумориста, сатирика. Вечір підготувала пластова група в Ютиці, Виховницею якої є пластова сеніорка Володимира Смик, заступниця Станичного. У Вечорі, крім пластової молоді і виховниці Володимири Смик, брали участь: парох української католицької церкви св. Володимира в Ютиці о. крилошанин Богдан Смик, пластовий капелян на Америку; найближчий приятель Покійного, письменник-гуморист Іван Керницький.

Програму дбайливо підготовано і цим ютицька громада, а зокрема українська молодь, яку так любив і дорожив нею Микола Понеділок, віддала пошану світлій пам'яті Покійного письменника.

На сцені на почесному місці вміщено портрет Миколи Понеділка, коло якого, як почесна сторожа стояло шестеро дітей з квітами в руках. Пані Володимира Смик відкрила Вечір віршем Яра Славутича ,,Землі моїй''. Трагічно пролунали заключні слова: ,,І хоч кличе Вітчизна в Херсонські степи незабуті, я вже ніколи Тебе не побачу, Земле моя!''

Тоді виступили з групи дітей два найстарші хлопчики — Андрійко Смик і Мішик Луценко і проказали вірш ,,Його нема'' і всі діти склали свої квіти під портретом.

Отець крилошанин Богдан Смик у своїм вступнім слові коротко, але чітко накреслив сильветку Миколи Понеділка — талановитого письменника, сатирика, актора й незрівняного рецитатора. І на доказ цієї характеристики присутні почули голос Миколи Понеділка зі стрічки — епізод з часів великого голоду в Україні.

На бажання Ікера Керницького пані В. Смик відчитала його прощальне слово Миколі ,,Ой, не будіть мене'', яке всіх глибоко зворушило.

А сам Іван Керницький поділився його спогадами про спільні подорожі та виступи з покійним Миколою Понеділком. І неодному з присутніх пригадувалися ті завжди приємні та погідні виступи наших двох ,,весельчаків''.

Гурток пластунок і пластунів під акомпаньямент 2-ох гітар, Лесі Бекерської і Богдана Даглеса, відспівав пісню Костецького ,,Моя Україно'', а відтак Леся Бекерська відчитала уривки із Понеділкового ,,Журо ж, моя журо'' зі збірки ,,Зорепад'', де автор показує, що терор жахливих сталінських часів і дальше панує в Україні, всупереч твердженням про ,,відлигу''. Молодь ще відспівала пісню Платона Майбороди на слова А. Малишка ,,Вогник'', що неначе змальовує покійного Миколу Понеділка.

Тому, що письменник Іван Смолій не міг особисто взяти участі у Вечорі, о. крилошанин Смик відчитав реферат про творчість Микола Понеділка, що його опрацював І. Смолій. Приятель по перу Покійного Миколи Понеділка Юрій Смолій, з притаманною йому ерудитністю дав фахову оцінку цілої творчости Понеділка, вказуючи, як письменник еволюціонував від легких жартівливих гуморесок в напрямі лірики з трагічними нотками.

Івась Керницький, як звичайно, у своєму погідному нарисі про ,,Останнє танго на Союзівці'' Микола Понеділка викликав в уяві присутніх трагікомічну сцену, як то маленька дівчинка розпачливо боронить свою маму від ,,зазіхань'' джигуна Миколи.

Пані Володимира Смик відрецитувала Івана Смолія ,,Стелиться стежка до Зорепаду'', присвячену пам'яті Миколи Понеділка.

Знову пластуни і пластунки відспівали пісню Ігоря Шамо на слова Дмитра Луценка ,,Києве мій'', а відтак Зенко Цибрух, Мирон Рабій, Леонід Герець, Орест Войтович, Христя Ликтей, Андрій Ярмак, Катруся Ликтей, Маруся Гнатів, Богдан Даглес і Христя Карпяк відчитали уривки із ,,Зорепаду''. Приємно було слухати як молодь, вже тут народжена, виразно і зі зрозумінням передавали слова і думки автора. Це безперечно заслуга їхньої виховниці пл. сен. Володимири Смик, яка мусіла багато над тим напрацюватися. Цей виступ закінчено піснею Олександра Білаша на слова Ткача ,,Ясени''.

Ікер Керницький знову дещо роз'яснив сумний настрій своїм нарисом присвяченим матер'ям, у зв'язку з тим, що минулої неділі саме був ,,День Матері'', розказавши про матір, яка замість приїжджати з Німеччини до Америки і колисати внуків своїх дітей, сама виходить заміж і збирається колисати власних дітей.

На закінчення програми пластова молодь відспівала ще дві пісні. Перша пісня ,,Чи знаєш ти'' — слова і музика також уже покійного Романа Купчинського, яку він склав спеціяльно на Пластовий З'їзд у Регенсбурзі в 1948 році, на якому Українські Січові Стрільці передавали свої традиції українським пластунам. А друга пісня Начального Пластуна Юрія Старосольського: ,,Ріками тихими''.

Цим Вечором ютицька громада вплела свою скромну квітку у нев'янучий вінок пошани передчасно погаслому дорогому Миколі Понеділкові.

Ксеня Антипів

Образотворча виставка Зіновія Онишкевича

Виставка мистця Зіновія Онишкевича (ЗСА), влаштована в Галереї Канадсько-Української Мистецької Фундації, Торонто, тривала від 6 до 20-го червня ц. р.

Мистець виставив 33 олії та 24 акварелі, в тому краєвиди, квіти й чотири портрети.

Зіновій Онишкевич має за собою широкі студії в ділянці образотворчого мистецтва, які завершив ступнем бакалявра образотворчого мистецтва в Інституті Пратта в Ню Йорку. В рр. 1958 - 1966 він виконав 35 портретів, між ними портрет Папи Павла VI-го і Кардинала Йосифа Сліпого, Блаженнішого Патріярха Української Католицької Помісної Церкви. Його твори знаходяться в багатьох приватних колекціях у Европі, у Канаді, у ЗСА і т. д.

Антін Малюца висловився м. ін. так про мистця у своїй критиці в ,,Свободі'': ,,Доля кидала мистцем не лише з рідного краю через Західню Европу аж до Америки. Побував він і в Кореї та Японії. Він оминав щасливо мальовничу збаналізовану ,,красивість'' — привабливість. Має свою скалю бачення світу, не модерну вибуялу ані імпресіоністичну нормальну, але радше клясичну сконденсовану. І в цю згущену скалю, — невеликий формат акварелі вміщає багатий, величний мистецький зміст.''.

Виставка картин Зіновія Онишкевича була на високому мистецькому рівні й цікава.

Цю виставку відвідало поверх 200 осіб.

Ю. Т

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

рії. Історики славлять грецького полководця Ксенофонта, який вивів греків рейдом до узбережжя моря, де вони з радістю могли крикнути: „море, море!", яким могли дістатися до батьківщини. Українські вояки, пройшовши зі зброєю в руках три ворожі держави, могли з полегшею зідхнути, бо вони вкінці добилися до місця, де могли відрапортувати американським воякам:

„Ми вояки Української Повстанської Армії, що воювали в Україні з большевиками і комуністичною Польщею, згідно з наказом нашого Головного Командування, перейшли рейдом через Польщу, Чехо - Словаччину і радянську зону Австрії, голосимося до Вас, щоб ви дали нам політичний азиль".

Так закінчилися змагання тієї частини УПА, яка дістала наказ пробитися на Захід.

∴

В книжці 11 світлин, між ними і фото автора цієї книжки, яку редагувала Ніна Ільницька. Гадаємо, що вона виконала не малу працю, щоб ця книжка була такою, якою користуватися буде читач. Та це не зменшує зовсім заслуги автора „У лісах Лемківщини", який подбав про те, щоб слава не пропала, щоб зберегти вістку про те, як славно боровся український повстанець за волю своєї Батьківщини.

аут9,

ПРО ЛЕМКІВСЬКУ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

1) Олаф Брох „Угрорусское наречие села Убли. (Землинскаго комитета". Санктпетербург 1900. Изследования по русскому языку. Том II, выпуск I-й. Свої матеріяли про українські говірки на сході Пряшівщини. О. Брох друкував також в німецькомовному Archiv fuer Slavische Philologie.

2) Василь Латта належить до найпродуктивніших збирачів і наукових дослідників у ділянці вивчення діялектології українських сіл Пряшівщини. Йому належать і перші діялектологічні карти місцевих говорів, з яких одна опублікована разом зі статтею „Из вокализма украинских говоров Восточной Словакии" в: „Науковому Збірнику Музею Української Культури в Свиднику", том I, стор. 180 - 190. Пряшів 1965.

3) До одних з перших українських авторів про Лабірську долину, в якій розташоване село Красний Брід, належить його уродженець Анатолій Кралицький зі статтею „Русины лаборськії в Угорщині". Науковый Сборник, издаваемый литературным обществом Галицко-Русской Матицы. Рік вид. 1-й. Вип. II-й. Львів 1865, стор. 103 - 111.

4) Михайло Шмайда до 1968 р. був одним з найуспішніших українських прозаїків Пряшівщини, здобувши кілька нагород. Після советської інвазії 1968 р. попав у неласку й не сміє друкувати свої літературні чи зібрані фолкльорні твори.

5) Микола Штець „Літературна мова українців Закарпаття і Східньої Словаччини". Педагогічний Збірник ном I, Братіслава 1969, стор. 148 - 149. М. Штець випускник Київського університету, сам походить з одного з лемківських сіл і добре знається на місцевих говірках.

6) Про вплив словацької мови на українську згадує вже О. Брох у книзі „Угрорусское наречие...", стор 73.

7) М. Штець, Літературна мова..., стор. 150.

Концерт Шарльоти Ордассі-Баранської і Андрія Добрянського на Союзівці

В суботу 3-го липня в павільйоні „Веселка", розпочався літній сезон Союзівки цікавим і на високому рівні концертом, виконавцями якого були відомі мистці: Шарльота Ордассі-Баранська, Андрій Добрянський та піяніст Тома Гриньків.

Шарльота Ордассі, сопрано Метрополітальної Опери, дружина знаного співака Володимира Баранського — відома українській громаді, як співачка високої кляси. Солістка посідає привабливу зовнішність, граціозну поведінку на сцені, а понад усе — вокальну і особисту культуру. І здавалось би, що ці прикмети цілком самозрозумілі для співачки, яка незабаром відсвяткує 20-ліття у Метрополітальній опері. Одначе, треба звернути особливу увагу на той факт, що п. Шарльота завдала собі труду вивчити українську мову і захопилась українською піснею, яку подає слухачеві на дуже високому рівні під кожним оглядом. Співачка, крім вокальної техніки, вродженої музикальности та вдумливої інтерпретації — посідає ще один дар — прекрасну дикцію, без якої навіть найдосконаліша кантилена не робить враження і просто денервує слухача. Сила мелодії не завжди заступає силу слова і тільки поєднання обох факторів — творять цілість, завершеність. Авторці цих рядків приходилось чути раніше п-і Шарльоту, та подивляти її зрозуміння української пісні, як, наприклад, у чудовому виконанні „Спи, дитино" муз. Людкевича, який є дуже складним твором, і як співак чи співачка не має відповідної вокальної технічної спроможности — ледве чи можна його виконувати. Пані Шарльота виконує цей твір досконало!

Повертаючись до виступу на Союзівці — імпреза була цікавою і цим разом. Пані Ордассі відсвіжила любителів співу рідко співаними у нас творами, як „Деж ти, листочку" — муз. Безкоровайного, та „Думка" — муз. Бонковського. Бож що може бути більш нецікавим, коли співак, чи співачка повторюють ті самі пісні під час кожного свого виступу і тим самим зануджують слухача до безтями! Блиснувши питомим їй шармом, п. Шарльота виконала відомий вальс Мюзетти з опери — „Ля Богема" муз. Пуччіні.

Партнером співачки на цьому концерті був усім нам відомий і люблений бас - баритон Андрій Добрянський, соліст Метрополітальної Опери. Співак наполегливою працею над собою досягнув вокальної зрілости. Голос його гарного тембру звучить впевнено. Варто частіше уживати піяніссіма, яке виходить у нього так задушевно. Посідає великий і вибагливий репертуар, виконання якого іде завжди впарі із задумом композиторів. На концерті 3-го липня він співав цікаві твори як: „Світанок, день, вечір, ніч" — муз. Данкевича „Ой, три шляхи" — муз. Степового, Така її доля" — муз. Заремби, та „Купер'ян" — муз. Лисенка — виконання якого заслуговує на окреме відзначення.

У складному дуеті з опери „Сила призначення" — муз. Верді, обидвоє співаки заблистіли красою своїх голосів, технікою, а понад усе — виконанням! Велика кількість любителів вокального мистецтва спонтанними оплесками винагороджувала співаків та спонукувала їх до наддатків, що вони радо зробили — виконавши цим разом український дует „Не забудь юних днів" — муз. Лисенка.

До успіху цієї культурної імпрези причинився ще один Великий Талант. Наш, вже з міжнародною репутацією, піяніст Тома Гриньків, який своїм до подивугідности прецизним акомпаньяментом не був лише акомпаньятором, але як завжди — співтворцем.

Конферансьє цього цікавого концерту була, відома нам усім, елегантна і вишукано дотепна Аня Дидик.

Ія Мацюк Грицай

Подружній ювілей Сергія і Феодосії Небожинських

Дня 13-го червня ц. р. саме на Зелені Свята, припало 30—ліття одруження інж. Сергія Андрійовича і Феодосії Павлівни Небожинських, ревних парафіян св. Михайлівської парафії в Юніондейл та невтомних громадських діячів на цьому ж терені. Отець настоятель в намірені достойних соленізантів відправив вдячний молебень, привітавши їх теплим словом, в якому підкреслив їх відданість українській Церкві та громаді та їх вийняткову трудолюбивість.

Інж. С. Небожинський вже десятками років невсипуще працює на різних становищах у парафіяльній управі та є незмінний голова церковного хору і один з найбільш активних хористів, а його дружина — це довголітня і вельми активна членкиня прафіяльного Сестрицтва.

Тому, не зважаючи на значно довше Богослуження у цей Зеленосвяточний день, всі присутні в храмі залишилися на молебні та помолилися за здоров'я своїх ревних парафіян виявивши Ювілятам не тільки свою глибоку пошану, але й вдячність за їхню сумлінну і віддану працю для добра своєї парафії.

Разом з парафіянами молилися за здоров'я своїх батьків присутні в церкві обидва молоді морські інженери Леонід Небожинський, що закінчив Морську Академію в Аннаполісі в минулому році, і Володимир Небожинський, що закінчив цю ж саму Академію в цьому році.

Згадані сини подружжя Небожинських не цураються мови своїх батьків, яку вони знають дуже добре, як рівнож і не цураються своєї української Церкви, — в чому найперша таки заслуга самих батьків.

Родина Небожинських є також довголітніми членами УНСоюзу.

Олександра Гаюк

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Незабутнього БАТЬКА

св. п.

ІВАНА МАКАРОВИЧА КРАМАРЕНКА

буде відслужена

ПАНАХИДА

в неділю, 25-го липня 1976 р.

після Літургії

в Катедрі св. Володимира
при 82-ій вул. Захід в Ню Йорку, Н. Й.

Запрошуємо всіх Родину, Приятелів, Співробітників і Знайомих.

Родина КРАМАРЕНКІВ

Першого липня ц. р. в м. Жовкві-Нестерово
відійшла у Вічність

✝

Наталія Михайлишина
з роду Радзикевичів

В скорботі ділимось сумною вісткою з Родичами і Друзями Покійної.

ВІЧНИЙ ЇЙ СПОКІЙ!

Дочка ЛІДІЯ і ІВАН ВОВЧУКИ
Внук АНДРІЙ з дружиною МАРІЄЮ
Правнук ЮРІЙ

Замість квітів на свіжу могилу
нашого Дорогого ПРИЯТЕЛЯ

бл. п. судді **ПЕТРА КОРАНОВСЬКОГО**

складаємо 25.00 дол.
на Фонд будови Церкви св. Юра в Ню Йорку.

•

Достойній Родині Покійного висловлюємо найщиріші співчуття.

Ольга і Роман ГУГЛЕВИЧІ

Замість квітів на могилу нашого Приятеля

св. п. Романа Купчинського

Співця стрілецької Слави —

зложили на Фонд Видання Його пісень
25.00 (двадцять п'ять) дол.

Стефанія і д-р Ілля КАРАПІНКИ

Складає щиру подяку за пожертви
В-во „ЧЕРВОНА КАЛИНА"
P.O. Box 507 Church St. Sta., New York, N.Y. 10008

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого ЧОЛОВІКА і БАТЬКА

бл. п.

ВОЛОДИМИРА БОРОВИКА

будуть відслужені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в п'ятницю, ранком 30 липня

в Церкві СВ. ІВ. ХРЕСТИТЕЛЯ в НЮАРКУ
та на ОСЕЛІ ОО. ВАСИЛІЯН
в НЕРОВСБУРГУ, Н. Й.

Про молитви за спокій Душі Покійного просять —

опечалені

ДРУЖИНА і ДОНЬКА

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ПЕРЕДЧАСНОЇ СМЕРТИ
мого Незабутнього ЧОЛОВІКА і ДРУГА

письменника

ЗОСИМА ДОНЧУКА

в понеділок, 2 серпня 1976 р. о год. 11 ранку

на Його могилі
на УКРАЇНСЬКОМУ ЦВИНТАРІ в БАВНД БРУКУ, Н. Дж.

буде відслужено

ПАНАХИДУ
ЗА СПОКІЙ ЙОГО ДУШІ

Всіх, хто не зможе разом зі мною вшанувати Його пам'ять участю в Панахиді, прошу в неділю на Службах Божих та в день Його смерти, в молитвах перед Господом згадати мого покійного Чоловіка.

В жалобі і пошані до Його пам'яти —

вдова ЛАРИСА ДОНЧУК

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ МЕТРОПОЛІЇ НЮ ЙОРК

з глибоким сумом повідомляє своїх Членів і Українське Громадянство, що 19-го липня 1976 р. передчасно відійшла у Вічність

✝

сл. п.

Д-Р ЯДВИГА БАЧИНСЬКА

ЛІКАР-ДЕНТИСТ, ЧЛЕН УЛТПА

ПАНАХИДИ в середу і четвер, 21-го і 22-го липня в похоронному заведенні Ковальчика в Джерзі Сиτі, Н. Дж.

ПОХОРОН в п'ятницю, 23-го липня ц. р. з того ж похоронного заведення до церкви св. апп. Петра і Павла в Джерзі Сиτі, а опісля на український цвинтар в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

•

Опечаленим чоловікові інж. Олегові, Дітям і Родині висловлюємо глибоке співчуття.

УПРАВА ВІДДІЛУ

✝

З України наспіла сумна вістка, що 22-го червня 1976 р. у Львові, відійшов у Вічність наш Незабутній ЗЕМЛЯК

сл. п.

ІНЖ. КОРНИЛО ЦЕЛЕВИЧ

народжений в Угнові, повіт Рава Руська, кол. землемір в Угнові і Раві Руській, неструджений суспільно-громадський діяч і видатний організатор.

ПОХОРОНИ відбулися при участі Земляків і Приятелів 24-го червня ц. р. на Сихівському Цвинтарі у Львові.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

•

УПРАВА ТОВАРИСТВА УКРАЇНЦІВ „УГНІВЩИНА" в АМЕРИЦІ

Замість квітів на свіжу могилу сл. п. інж. Корнила Целевича, Товариство Угнівщина складає 100.00 (сто) долярів на Патріярший Фонд.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ і 16-ий ВІДДІЛ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ в БАЙОНІ, Н. Дж.

з глибоким жалем повідомляють своїх Членів і Українську Громаду, що 16-го липня 1976 р., по довгій і важкій недузі упокоївся в Бозі

☦

о. ВОЛОДИМИР ЛЕВИЦЬКИЙ

Парох Української Католицької Церкви Успення Пресв. Богородиці в Байон, Н. Дж., наш Почесний Член, Духовний Батько, Друг і щирий українець-патріот.

ПОХОРОН, що його відслужив Кир Йосиф Шмондюк, Єпископ Стемфордський в сослуженні Впр. о. Омеляна Монастирського і Впр. о. Петра Скриньковського, відбувся 19-го липня 1976 р. в присутності численного духовенства і вірних із Церкви Успення Пресв. Богородиці, а звідтіль на цвинтар св. Кальварії в Кайнс, Н. Й.

•

Вельмишановним: Братові, Братовій і Братанкові Покійного наше щире, глибоке співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

МІЖ РЕВОЛЮЦІЙНОЮ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

йшлося заплатити високу, продуже болючу ціну за те все безправ'я, протизаконня, насильства навіть над самими арабами, яких вона і з нею споріднені організації і люди допускалися. ПВО й інші того роду групи, примістившися в слабому Ливані, щораз більше роззухвалювалися, арогували собі право наказувати ливанським установам, завсдили свої порядки проти волі населення і крайової адміністрації, врешті перейшли до збройних акцій.

Акція викликує протиакцію. Збройним насильствам палестинців почали так само збройно протиставитися ливанські патріоти. Та це вже було пізнувато. Палестинці і їхні організації не лише закорінилися в Ливані, потворили свої міцні силові бази, але й потягнули частину населення Ливану за собою. Головно убогі верстви арабів, які легко йшли на різні обіцянки. що їх не щадили різні ліві пропагандисти. Дійшло до громадянської війни.

Сьогодні Ливан є тереном трагічної, виключно жорстокої і безглуздої „війни всіх проти всіх". Магометани б'ються з християнами, хоч століття жили разом і в згоді; ліві з правими; різні магометанські групи між собою, так же само, як і християни, хоч ці останні в значно меншій мірі. Палестинська Визвольна Організація, яка розпоряджає біля п'ятнадцяти тисячами бійців, б'ється проти християн, проти ливанського уряду, проти нелюбої їй частини населення; накінець дійшло до збройних ударів між нею і сирійськими відділами.

Останні важкі невдачі ПВО змусили Ясіра Арафата благати допомоги в різних арабських урядів, в першу чергу в Лібії й Альжирі, а навіть у викпинаному дотепер Єгипті. Та з цією допомогою справа складна. Бо навіть найгарячіші голови серед привладних арабських кіл знають, що легко вмотатися в збройний конфлікт, але з нього вийти справа не така проста. До того цей конфлікт може перетворитися в боротьбу арабських держав проти себе. А це їм найменше потрібне. Накінець деякі арабські уряди не забувають, що Аль Фата, а ще більше крайні ліві палестинські угрупування, зовсім не скривалися зі своїми прагненнями позбутися арабських умірковаиих урядів. Це тепер вони просяться, а коли їх урятувати й вони знов стануть на ноги, то де є запорука, що вони не поведуть ще більш крайню пропаганду?

В міжчасі горять міста, і села, люди гинуть, розпадається, а на ділі вже розпалася ливанська держава... Який кінець не був би, минуть довгі роки й десятиліття, в тяжких умовах трудитимуться люди, щоб хоч якоюсь мірою привернути попередній стан. Бо повністю привернути його ніяк не вдасться.

ПРОГРАМА ОФІЦІЙНОЇ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

1946-1976 під совєтським режимом. Конференція відбудеться в приміщенні Дрексель Університету, Стейн Авдиторія, Незбіт Гол, при 33-ій і Маркет вулицях у Філядельфії. Модератор — проф. д-р Петро Стерчо. Доповідачі: Єпископ Василь Лостен, о. д-р Атаназій Пекар, ЧСВВ і проф. д-р Лев Добрянський. Вступ на конференцію за квитками, які видає канцелярія Комітету при 805 Норт Френклін вул.

8-га година вечора: Наша участь у Божественній Літургії за мир і справедливість, що буде відслужена в „Стадіоні Ветеранів" при Брод вулиці і Паттісон евеню. Треба мати квитки вступу, які є безплатні.

Середа, 4-го серпня: День молитви за священичі й монаші покликання.

8-ма до 10 год. рано: Сповідь у митрополичому соборі.

10-та година перед полуднем: Наша участь у Божественній Літургії в намірені: Прохання й подяка за духовні покликання, яка буде відслужена в „Стадіоні Ветеранів" при Брод вулиці й Патісон евеню. Треба мати квитки вступу, які є безплатні.

3-та година по полудні: Архиєрейська Божественна Літургія для священиків і монаших Чинів в українському митрополичому соборі при 830 Норт Френклін вулиці. Після Літургії зібрання священиків і чернечих Чинів у залі Українського Народного Дому при 847 Норт Френклін вул., де відбудеться Наукова конференція на тему: Вчення Отців Східньої Церкви про духове життя й примінення вчення Отців у теперішній добі.

Четвер, 5-го серпня. День прочан. Екуменічне досліджування святої віри.

8-ма до 10 год. рано: Сповідь у митрополичому соборі.

5-та година по полудні: Молебень за єдність Христової Церкви, що буде відправлений у митрополичому соборі при 830 Норт Френклін вул.

7:30 вечором: Молодеча Театральна Студія при „Театрі у П'ятницю" під керівництвом Володимира Шашаровського виставить дві релігійні драми Лесі Українки: „Одержима" і „Адвокат Маркіян" в залі Українського Народного Дому при 847 Норт Френклін вул.

П'ятниця, 6-го серпня: День молоді. Молитви за скріплення віри у теперішньої молоді.

8-ої до 10-ої год. рано: Сповідь у митрополичому соборі.

10-та перед полуднем: Архиєрейська Божественна Літургія для молоді в митрополичому соборі при 830 Норт Френклін вул.

2-га год. по полудні: Програма для молоді в залі Українського Народного Дому при 847 Норт Френклін вул., за устійненим проєктом.

8-ма год. вечора: Концерт української релігійної музики з творів українських композиторів, у залі „Академі оф Мюзік" при Брод і Локуст вулицях. У програмі концерту беруть участь: солісти: Шарльота Ордассі-Баранська, сопрано Метрополітан Опера у Ню Йорку; Андрій Добрянський, бас-баритон: Метрополітан Опера у Ню Йорку; Адріян Британ — сольо скрипка та Марта Цибик — сольо, фортепіяно. Фортепіяновий супровід для солістів — Тома Гриньків. Хори: „Кобзар" — мішаний хор у Філядельфії; „Прометей" — чоловічий хор у Філядельфії; хор української католицької церкви у Нюарку та хор церкви свв. Володимира і Ольги в Чікаго. Диригенти хорів: Рося Гарасимович, Михайло Длябога, Михайло Добош, Роман Андрушко. Фортепіяновий супровід хорів: Галя Мазурок, Дозя Сиґіда, Надя Савин. Квитки вступу замовляти у канцелярії Комітету, або в отців парохів.

Субота, 7-го серпня: День народів світу. Універсальність Церкви, туга людей за миром у світі.

8-ма до 10-ої год. рано: Сповідь у митрополичому соборі:

10-та рано: Архиєрейська Божественна Літургія у митрополичому соборі при 830 Норт Френклін вул. Співатиме злучений хор наших парафій з округи Філядельфії і Нюарку в числі 357 осіб. У цей збірний хор включилися співаки з хорів „Прометей" і „Кобзар" у Філядельфії. Богослуження це є у загальній програмі Евхаристійного Конґресу. Вступ на це Богослуження тільки за квитками, які є безплатні. Згадана Божественна Літургія відбудеться у митрополичому соборі. В тому дні у різних церквах і приміщеннях Філядельфії 27 національних груп будуть служити Божественні Літургії. Божественна Літургія в нашому обряді буде відслужена, як згадано. Крім того, в програмі Евхаристійного Конґресу буде відслужена ще одна (28) Божественна Літургія, а саме:

5-та година по полудні: Архиєрейська Божественна Літургія візантійського обряду на „Стадіоні Ветеранів" при Брод вулиці і Паттісон Евеню. У цьому Торжестві наша Митрополія має керівне місце. Співатиме злучений хор наших парафій у числі 357 осіб. Заходами й старанням нашої Митрополії буде збудований престіл та іконостас в стадіоні „Ветеранів", щоб Божественна Літургія була відслужена по всім приписам нашого обряду. Цю Божественну Літургію служитимуть Владики, а вірні, які будуть брати активну участь, що їх предки, або вони самі походять з українських земель обабіч Карпат. Ці вірні, або їх предки належали колись тут в Америці до єдиної Церкви, очолюваної Владикою Кир Сотером Ортинським. Вступ за квитками.

Божественні Літургії у митрополичому соборі в год. 10 рано та у приміщенні стадіону „Ветеранів" будуть фаховою фірмою рекордовані та роблені кольорові фільми.

7-ма година вечора: Евхаристійна Процесія, що відбудеться від „Стадіону Ветеранів" до стадону „Спектрум" почерез Рузвелт Парк (Брод і Паттісон евеню).

Неділя, 8-го серпня: Торжественне закінчення — Подяка за Пресвяту Евхаристію

7-ма, 8:30, 10-та перед полуднем, 12 вполудне — Божественні Літургії у митрополичому соборі, при 830 Норт Френклін вул.

4-та година по полудні: Процесія Національностей і Стейтів, що відбудеться від стадіону „Спектрум" до стадіону „Кеннеді". В цій процесії офіційну участь беруть вірні Української Католицької Церкви в числі 50 осіб в народній ноші з національним прапором, які маршуватимуть разом з репрезентантами інших національностей і стейтів.

5-та по полудні: По закінченні згаданої процесії буде Божественна Літургія: Стаціо Орбіс. Кожна національність братиме участь під власним національним прапором. Передбачається, що понад 300 тисяч людей візьме участь у цій Богослужбі. Окличники у всіх мовах світу проголосять: „Церква Ісуса Христа зібралася на Богослужбу". Разом 500 кардиналів єпископів, священиків відслужать цю Божественну Літургію. Співатиме хор із 1.200 осіб.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЛЮЇС БАБЯК, член УНСоюзу Відд. ч. 100 Т-ва св. Михаїла в Вентлеґвілл, Па., помер 18 травня 1976 р. на 89-му році життя. Покійний народився в Україні. Полишив в смутку дружину Юлію, синів Віктора, Юрія, Еміля, Люїса, Николая, Валентина і Джака.
Похорон відбувся на цвинтарі в Меадвілл, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

Митр. о. прот. **АНДРІЙ ДВОРАКІВСЬКИЙ**, член УНСоюзу Відд. ч. 44 в Нортгемптон, помер 16 травня 1976 р. на 69-му році життя. Покійний народився в с. Іванчани, Збараж, Україна. Став членом УНСоюзу в 1934 році. Полишив в смутку дружину Анастазію, сина Володимира, дочку Надію, брата Івана, сестру Марію, та сестер в Україну — Анна, Олена і Текля, й 5 внуків. Похорон відбувся 19 травня на українському православному цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

ВАСИЛЬ СЛОНЬСЬКИЙ, член УНС Відд. ч. 39 Т-ва „Українська Січ" в Сиракюзах, помер 5 травня 1976 р. на 76-му році життя. Покійний народився в Волі Якубовій, пов. Дрогобич. Став членом УНС 1949 році. Полишив в смутку дружину Євдокію в Україні, сина Івана з дружиною Степанією та п'ять внуків в Україні і багато односельчан і приятелів, в Честері, Па. і в Сиракюзах, Н.Й.
Похорон відбувся на цвин у укр. кат. церкви в Сиракюзах, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
Управа Відділу

БОГДАН СТЕБНОВСЬКИЙ, член УНС Відд. ч. 239 Т-ва св. Юрія в Філядельфії, помер 15 травня 1976 р. на 72-му році життя. Покійний народився в м. Станиславові, Зах. Україна. Став членом УНСоюзу в 1953 році. Полишив в смутку дружину Ольгу, брата Євгена, сестру Анну та ближчу і дальшу рідню. Похорон відбувся 17-го травня на цвинтарі Факс Чейз, в Дженкінтавн, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Мих. Ковальчук, секр. Від.

БАРТКО КОРШАЛОСКІ, член УНС Відд. ч. 200 Т-ва Вільна Україна, в Озон Парк., помер 3 лютого 1976 р. на 84-му році життя. Покійний народився в селі Кізлів, пов. Бережани. Став членом УНС в 1942 році Полишив в смутку дочок, Гелен замужну Ураксо Ольгу замужну Михалок, сина Володимира з дружиною, та 9 внуків.. Похорон відбувся на цвинтарі Кальварія в Вудсайд, Л.Айл. Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
Іван Пригода, секр. Від.

ПАВЛИНА ТУРЛЕНКО, членка УНС Відд. ч. 285 Т-ва св. Юрія Переможця в м. Рочестер, Н. Й., померла 17 травня 1976 р. на 56-му році життя. Покійна народилася в Україні. Стала членкою УНСоюзу в 1956 році. Полишила в смутку мужа Василя, сина Анатолія, та ближчу і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 21 травня на цвинтарі в Бавнд Бруку.
Вічна Їй Пам'ять!
Олекса Скібіцький секр. Від.
Ж ш-айло шц р ишлмбюй

ВОЛОДИМИР ІЛЬНИЦЬКИЙ член УНС Відд. ч. 337 Т-ва ім. Івана Франка в Балтімор, Мд., помер 12 травня 1976 р. на 85-му році життя. Покійний народився в селі Кіданів, пов. Бучач. Став членом УНСоюзу в 1949 році. Полишив в смутку в Україні дружину Марію, сина Михайла, дочку Катерину, трьох внуків і одного правнука. Похорон відбувся на цвинтарі церкви св. Михаїла, в Балтімор, Мд.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

ФРАНКО ЛУЖЕЦЬКИЙ, член УНС Відд. ч. 83 в Н. Дж., помер 8 травня 1976 р. на 64-му році життя. Покійний народився в Леадвуд, Міссурі. Став членом УНС в 1957-му році. Полишив в смутку дружину Анну, сина Франка і дочку Неисі. Похорон відбувся на цвинтарі Факс Чейз, в Філадельфі, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

ОСИП ЦИМБАЛА, член УНС Відд. ч. 179 Т-ва св. Володимира в Ст. Люїз, Мо, помер 15 квітня 1976 р. на 68-му році життя. Покійний народився в с. Ляшки Муровані, Зах. Україна. Став членом УНСоюзу в 1950 році. Полишив в смутку дітей Христину, Ореста, Мирона і Марієну та брата Стефана з ріднею й сестру. Похорон відбувся 17 квітня 1976 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Ст. Люїз, Мо.
Вічна Йому Пам'ять!
Ів. Стефанишин, секр. Від.

МАРІЯ ВАРЕНИЦЯ, членка УНС Відд. ч. 334 Т-ва ім. Івана Франка, в Клівленд, Огайо, померла 10 травня 1976 на 74-му році життя. Покійна народилася в Норт Гемптон, Па. Стала членкою УНСоюзу в 1957 році. Полишила в смутку дочок Анну і Тессі, синів Карла Михайла. 2 внуки і 3 правнуки. Похорон відбувся 13 травня на цвинтарі Бруклин Гайтс, на Франка, в Клівленд, Огайо.
Вічна Їй Пам'ять!
Стефанія Боганек, секр. Від.

МИХАЙЛО ЛОГА, член УНС Відд. ч. 402 Т-ва ім. Т. Шевченка в Етобікок, помер 3-го квітня 1976 р. на 52-му році життя. Покійний народився в Болестрашичі, Україна. Став членом УНС в 1968 році. Полишив в смутку дружину Анну, дочку Дарію і синів Володимира й Петра, та ближчу ідальшу родину в Канаді та на Україні. Похорон відбувся 6 квітня на цвинтарі св. Юди в Оаквілле.
Вічна Йому Пам'ять!
Яків Бурій, секр. Від.

КИРИЛО ПЕРІГ, член УНС Відд. ч. 6 в Гайстінґс-он-Гудсон, Н. Й., помер 17 травня 1976 р. на 90-му році життя. Покійний народився в селі Козарі, пов. Рогатин, Зах. Україна. Став членом УНСоюзу в 1929 році. Полишив в смутку сина Николая і дві замужні дочки, Марія і Катерина, 7 внуків і 2 правнуків. Похорон відбувся 20-го травня 1976 р. з церкви св. Михаїла на цвинтар святого Йосафата в Йонкерс, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
А. Вовк, секр. Відділу

ІВАН ЛУЧИН, член УНСоюзу Відд. ч. 33 Т-ва св. Богородиці в Чікаґо, Ілл., помер 9 травня 1976 р. на 59-му році життя. Покійний народився в Чікаґо. Став членом УНСоюзу в 1968 році. Полишив в смутку дружину Стефанію, дочку Лорейн і зятя Джамес. Похорон відбувся 13 травня на цвинтарі Мт Гопе, в Чікаґо, Ілл.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

МАКСИМ ВАСЮТА, член УНСоюзу Відд. ч. 347 Т-ва Запорожська Січ, помер 24 травня 1976 р. на 78-му році життя. Покійний народився в Україні. Став членом УНСоюзу в 1943 році. Полишив в смутку дружину Розу, сина Юрія і одного внука. Похорон відбувся на цвинтарі в Мілвіл, Н. Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

АНАСТАЗІЯ ВІТКОВСЬКА, членка УНС Відд. ч. 40 Т-ва свв. Петра і Павла в Ері, Па., померла 27 квітня 1976. Покійна народилася в 1898 році в Коропатниках, Зах. Україна. Стала членкою УНСоюзу в 1924 році. Полишила в смутку трох синів. Калвари в Ірі, Па.
Похорон відбувся на цвинтарі Салвари в Ері, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
Валтер Вітковські, секр. Від.

Повідомлення Адміністрації

З уваги на те, що в днях від 26-го ЛИПНЯ до 7-го СЕРПНЯ, включно, „Свобода" НЕ БУДЕ ПОЯВЛЯТИСЯ — проситься всіх, хто мав би на цей час якісь оголошення, надіслати їх до публікації перед тією ДВОТИЖНЕВОЮ перервою.